

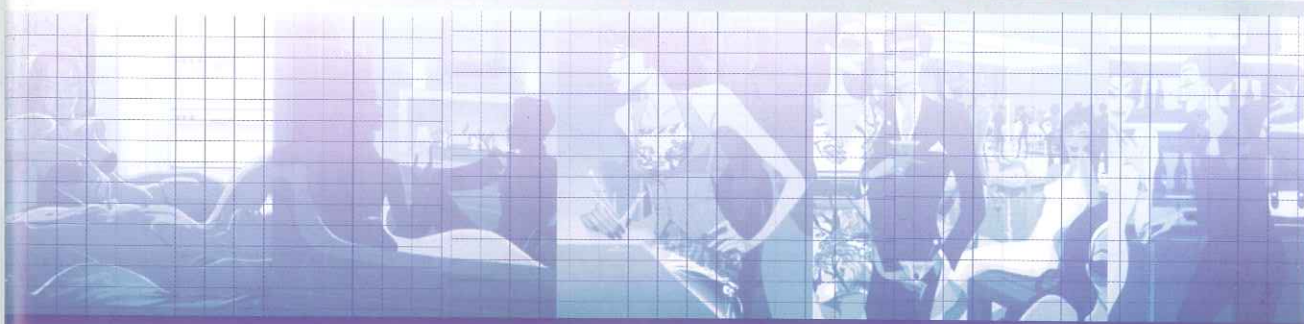
Confabula

A PTE ÁOK HALLGATÓI LAPJA

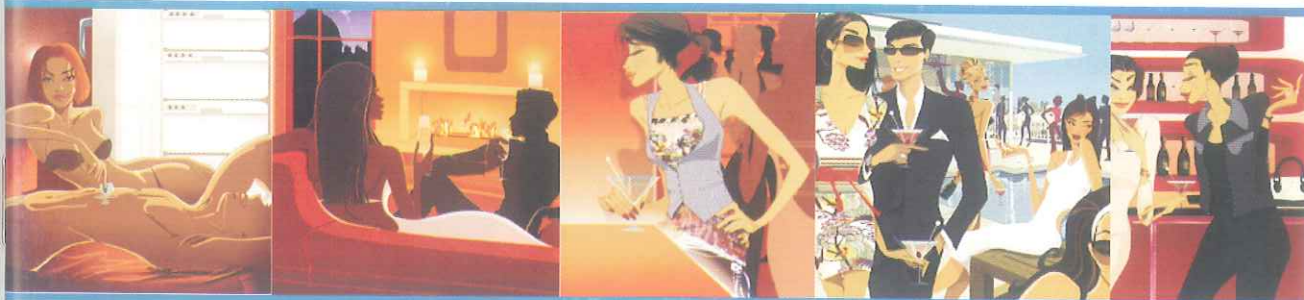
2003. 3. SZÁM

2003. ÁPRILIS 12.
MEDIKUS
SZIGETI ÚTI AULA

BÁL ZENÉL
A TWISTER

KOKTÉLBÁR TEAHÁZ DISCO BOROK UTCÁJA TOMBOLA

KAPUNYITÁS

20:00

ELŐVÉTELBE

A SZIGETI ÚTI

ALAGSÓRI

BÜFÉBEN

A BÁL ELŐTTI HÉTEN

8:00-TÓL 13:00-IG

ILLETVE A

HELYSZÍNEEN KAPHATÓK

INFO:
72/536-111

PROF. DR. LÉNÁRD LÁSZLÓ
ÚJ REKTOR A PTE ÉLÉN

CONFABULA

A Pécsi Tudományegyetem
orvostanhallgatóinak lapja

Főszerkesztő
Prépost Eszter
pRp@maffia.hu

Felelős szerkesztő
Vastag László
vasco@medstud.pote.hu

Olvasó szerkesztő
Muzsek Zsófia
Tinku Dóra

Problem solver
Szukits Sándor

Címlap:
Penke József (José)

Munkatársaink
Altsach Rita
Bátorka Krisztián
Domány Eszter
Hornyák Árpád
Lócsei Zoltán
Markó Lajos
Meggyesi Róbert
Solymos Andor
Váncsodi József
Varga Ágnes
Zubán Dániel Rafael

Megjelenés időpontja:
2003. február

Szerkesztőség címe
7624 Pécs, Szigeti út 12.
Diákiroda, Confabula
Tel.:(72)536-000/1541
fax:(72)536-111

E-mail elérhetőség
confabula@webmail.hu

Megjelenik 1300 példányban

Készült a Pécsi Tudományegyetem
Általános Orvosi Kar nyomdájában

Tisztelt Olvasó!

Mosolygós tavaszt mindenkinek! Örülök, hogy ezt végre leírhatom, a hosszúra nyúlt didergés után... Jó végre úgy betérni egyetemünk falai közé, hogy még a legszigorúbb arcokon is bujkál egy-egy pajkos mosoly. Valahogy minden repedésben fénylik egy morzsányi életérzés, melytől az ember a boldogabb lét felé gravitál. Ebben a nagy zibongásban ismét arra törekedtünk, hogy a lehető legszélesebb spektrumú szín-világ kerüljön az olvasóink kezébe. Szólunk a rektorválasztás örömteli eredményéről, régi és új büszkeségeinkről. Olvashattok szigorú értelemben vett orvoskari témákról, és homlokegyenest más, lelket simító pillanatokról. A szerkesztőség nevében buzdítom a széles mosolyú társaságot, a közös Medikus báli mulatozásra, no és persze a vidámabb életre! -vj-

Tartalom:

EGYETEM

Új rektor a PTE élén	3.
Ők is emberek	5.
Bérlet	9.
TDK 2003.	10.
Confabula Statisztikai Hivatal	12.
A medicina halhatatlan legendái	18.
Fogász oldal	22.
Aurum ptoe	27.
Értetek! Értitek?	30.
Medikus napok	34.

KULTÚRA

Tíz szentencia	8.
AEGEE	11.
Szer-busz	14.
Readme.txt	24.
Múvi kritix	26.
Gastro oldal	28.
Free warez	29.
A réteges öltözködés hátrányai	31.
Bizonyítvány	34.
Vena literatura	35.
Három írás	36.
Havi nowella	38.

HUMSIRC

Pályázati felhívások	4.
Humsirc oldalak	16.

REJTVÉNY

32.

ÚJ REKTOR

a PTE élén

A Pécsi Tudományegyetem 2003. március 20-ai szenátusi ülésén Prof. Dr. Lénárd Lászlót, az Általános Orvostudományi Kar jelenlegi Dékánját választotta meg az egyetem új Rektorának, aki 2003. augusztus elsejétől fogja betölteni posztját.

Három egyetemi személy adta be a pályázatát az Oktatási Minisztériumba januárban. A három pályázat ellen a Minisztériumnak nem volt sem formai, sem tartalmi kifogása, így a jelöltek megmérethették magukat a szenátorok előtt, mind a kampány, mind a választási szenátusi ülés során. Az aspiránsok a következők voltak: Dr. Boros János, a PTE BTK Filozófiatörténeti Tanszékének vezetője, Dr. Lénárd László, a PTE ÁOK dékánja, és Dr. Sipos Béla, a PTE általános rektorhelyettese. Az egyetem szenátusa titkos szavazással döntött a következő ciklus rektorának személyéről. A 48 szavazatból Dr. Lénárd László 25-öt, Dr. Sipos Béla 17-et, míg Dr. Boros János 6 szavazatot kapott. Miután az egyetem felterjesztette jelöltjét az Oktatási Minisztériumba a Köztársasági Elnök augusztus 1-ével négy éves időtartamra bízta meg az új rektor.

Ezúton is szeretnék gratulálni a Dékán Úrnak, hogy az egyetem vezetőinek többségét maga mellé állítva, az általuk felvetett problémákat meghallgatva és képviselve, folyamatosan kitartott, és elérte célját! A szenátus döntése talán előrejelzi azt, hogy az egyetem kezd

egységesen gondolkodni. Nemsokára eljöhét az, az idő is amikor már nem beszélünk JPTE-ről, meg POTE-ről, csak karokról és egyetemi vezetőkről. Az egyetem szervezeteinek nagytöbbsége az érdekeit már nem a jogelődökkel szemben akarja megvédeni, hanem átfogóbb gondolkodást mutat. Egy biztos, egy ilyen nagy egyetem, ahol kb. 29 ezer hallgató van, sosem lesz belső ellentéttektől, véleménybeli eltérésektől mentes, de ez így van rendjén. Ezért nem irigylem a rektori szék jövődöbéli várományosát.

Hatalmas munka áll előtte, hogy megvalósítsa a választási programjában leírtakat. Emellett - Lénárd Úr szavaival mondvá - egy hatalmas „megaegyetemet” kell összehangolni. Tenni kell mindezt úgy, hogy a jelentkezők száma az egyetemekre országszerte csökken, óhatatlanul is erős verseny alakul ki a különböző egyetemek közt, aminek a tétje nemritkán a fennmaradás lesz. Előttünk a sokat emlegetet uniós csatlakozás, ami szintén sok, talán még előre nem látott problémát rejteget. Sorolhatnám a problémákat, de akkor arra egy Confabula különnkiadást kéne szentelni. Mindenesetre Lénárd dékán úr programjában számunkra

meggyőző elemek vannak, ezeknek az akadályoknak a leküzdésére.

Sok sikert leendő Rektor Úr. Gratulálunk!

PTE ÁOK HÖK

Pályázati felhívások

Pályázati felhívás közegészségügyi koordinátori posztra

Feladatkör:

Tiszta szívvel program szervezése: a képzési kurzushoz hallgatók toborzása – szeptember tájékán, az iskolákkal kapcsolat felvétele, az órák leszervezése és az oktatók koordinálása. Témáink a következők: a szív és érrendszeri megbetegedések alapjai, stresszkezelés, dohányzás, egészséges táplálkozás, és a sport fontossága.

A programon belül lehet a továbbiakban egészségnapokat, vetélkedőket tartani és egyéb az egészséges életmóddal vagy szűrésekkel kapcsolatos rendezvényeket szervezni.

Évenkénti nagyobb események lehetnek: A szív világnapja – szeptember 30-án, Az egészség világnapja – április 7-én.

A vizsgaidőszak szabad, és úgy alakítod a program rendjét, ahogy Te és a többiek jónak tartjátok.

Amit a program során megkapsz:

Programok szervezésének és lebonyolításának a tapasztalata, pályázatírási gyakorlat, tréningeken vehetsz részt, melyek szervezési feladatokkal kapcsolatos megoldásokról, valamint pénzszerzési lehetőségekről szólnak. Tapasztalatot szerezhetsz a megelőzés terén, hogy milyenek a lehetőségek ma Magyarországon, mik a hiányosságok, hol lehet javítani. Akár a tudományos diákkörös témádat is megírhatod a munkádból! Szerezhetsz külföldi ismerősöket a program során a konferenciákon való részvétellel, valamint elismert szakemberekkel kerülsz kapcsolatba orvostudomány és más diszciplína területéről is. Nem utolsó sorban tagja

lehetsz egy jó társaságnak! :)

Pályázni lehet: Április 15-ig

A pályázati anyag tartalmazza:

- önéletrajzodat (tartalmazza, hogy van-e gyakorlatod ebben)
- az utolsó két félév index másolatodat
- angol nyelvismeret fokát
- nem utolsósorban a programtervedet a "Tiszta szívvel" programmal kapcsolatban, minél részletesebben!

Pályázati felhívás a "Teddy maci kórház"-hoz

A Magyar Orvostanhallgatók Egyesülete Pécsi Helyi Bizottsága pályázatot hirdet a "Teddy maci kórház" logójának megtervezésére. A logó tartalma illeszkedjen a program ötletéhez, a tervet kérjük számítógépes formában is. Az elfogadott logót a továbbiakban a kiadványainkhoz fogjuk használni (plakátok, ismertető füzetek)!

A nyertes pályázatot 3 HuMSIRC ponttal jutalmazzuk!

Pályázati felhívás videofilm forgatókönyv megírására

A Magyar Orvostanhallgatók Egyesülete Pécsi Helyi Bizottsága nevében pályázatot hirdetünk egy 15 perces videofilm forgatókönyvének elkészítésére. A témák a következők: dohányzás és stresszes életmód. A pályázat tartalmi feltételei: a film legyen könnyen megvalósítható, a témának megfelelő tartalommal rendelkezzen. A filmeket a középiskolai óráinkon szeretnénk hasznosítani vitaindítóként. A nyertes pályázatokat fejenként 5.000 Ft-os könyvutalvánnyal jutalmazzuk.

Pályázni lehet: április 30-ig

Az állatorvos elmegy az emberorvoshoz.

Az megkérdezi:

- Mesélj, mi a panaszod?

Mire az állatorvos:

- Hja, így könnyű!

Az idős asszony fogorvoshoz megy, és azt mondja neki:

- Doktor úr kérem, mit csináljak? Egész éjjel fájnak a fogaim.

- Ez egészen egyszerű asszonyom. Ne aludjanak többet együtt!

-Doktor úr! Meghalt a Kovács úr, a szimuláns!

- Most már túlzás, hogy ez miket művel!

Hívd fel az állatkereskedést! Kicsit furcsák az aranyhalak!

Ők is emberek

Három éves hagyományra visszatekintő cikksorozatunk célja az, hogy bemutassuk oktatóinkat, eddig többnyire általatok ismeretlen szemszögből. Ezúttal Prof. Dr. Bogár Lajos tanár urat, az Aneszteziológiai és Intenzív Terápiás Intézet vezető oktatóját faggattuk...

Mesélne a gyermekkoráról, diákéveiről?

Zalai származású vagyok, Nagykanizsán születtem, majd általános iskolába Zalaszentgróton jártam, aztán középiskolába Zalaegerszegen. Mindezek a helyek számomra egy idillikus gyermekort hagytak emlékül. Azt hiszem, hogy sokat jelent – most, a XXI. század elején is -, ha valakinek megadatik az a lehetőség, hogy kisvárosban nőjön fel és hogy természetközeli életet éljen kora gyermekkorában. Ez számomra szerencsére megadatott: Göcsej, a zalai dombvidék erre maximálisan lehetőséget adott. Pécsen én, magyarországi értelemben már, ha nem is metropolisznak, de mindenképpen nagyvárosnak tekintem. Aki itt nő fel, lehet, hogy sok mindent elveszít abból az életformából, amit kisközségekből, vagy éppenséggel falvakban való nyaralások adnak. Persze aztán ahogy az ember bekerül a városi életbe, és hagyja magát sodortatni a sorsral, a természetszeretettel, és az erdők-mezők napi programba, „napirendbe”, való bejuttatása kimarad. Bevallom őszintén, hogy masszív, megrögzött város lakó lettem, mióta egyetemi éveimet elkezdtem. Történt ez annak ellenére, hogy én próbáltam valamilyen sport vagy művészeti jellegű elfoglaltságba is bekapcsolódnom. Miután az egyetemen 1975-ben tanulni kezdtem, határozott szándékom volt, hogy sportolni vagy „irodalmi színpadolni” fogok. Tulajdonképpen a tájékozódási futást, a középiskolai sportaktivitásomat,

az erdő-mező szeretetét, vagy az irodalom művelését akartam megtartani. Gólyaként az utóbbit választottam, elsősorban azért, mert éppen indulóban volt egy újonnan alakuló, főleg az akkori, '75-ös elsős évfolyamból merítkező irodalmi színpad, és annak lettem tagja. Hosszú időn keresztül ez jelentette számomra a tinédzserkor végét és a húszas éveim elejét kitevő szellemi felfrissülést, gyönyörűséget.

Honnan származott az ötlet, hogy orvosnak készüljön?

A pályaválasztás fontos momentum az ember életében. Nem tudom - talán az a tény, hogy nagyszüleimnél töltöttem nyarakat, és a természethez, megint csak az élő természethez való kapcsolódás fontos volt számomra. Általános iskolás koromban a biológiát szerettem meg, középiskolás korom végéig nem is igazán mertem volna magamról elképzelni, hogy alkalmas lennék orvosnak. Volt bennem - nyilván - valami eredendő gátlásosság. Persze most is érzek hasonlókat. Szívesen elodázok dolgokat: minél nehezebb valamit megoldani, valamilyen előadásra felkészülni, közleményt megírni... Szóval a nagy kihívások némileg meggondolásokat ébresztenek bennem. Aztán még középiskolai osztálytársaim unszólása is kellett ahhoz, hogy eldöntsem azt, hogy mégiscsak megpróbálkoznék az orvosi egyetemi felvétellel.

Mennyiben volt szerepe ebben a családi környezetnek, szülőknél?

Nagyon kevésbé, gyakorlatilag alig, mivel felmenőim között nem volt senki sem orvos. Földművelők voltak a nagyszüleim. Édesapám nyugdíjas vámos, édesanyám pedig üzemben dolgozott, tehát a foglalkozása egészen távol volt a medicinától. Valószínűleg mások láttak meg bennem

olyan jeleket, amik arra mutattak, hogy alkalmas lehetnek az orvosi pályára. Egy t i n é d z s e r omnipotens, tehát annyira elkötelezetlen, hogy bármivé válhat. Hiába mondja magáról azt, hogy ő eleve nem alkalmas arra, hogy orvoslást vállaljon, mert irtózik a vértől. Akár

egyetlen olyan szituációban, ahol segíteni kell egy bajba jutott emberen, fél óra alatt kiderülhet, hogy az illető fiatal tud segítséget adni embertársainak. A tinédzser agy, szellem annyira plasztikus, hogy bármire alkalmassá teszi. Persze vannak kivételek, ha valakinek nagyon korán kialakul és erős a pályorientáltsága. Talán lehet, hogy alkalmas lennének pénzügyi pályára is, például vámosnak, mert ez a foglalkozás az érettségi előtt alternatívaként lebegett előttem, ha nem sikerülne az egyetemi felvételi.

Voltak-e olyan tanárok, akik megerősítették abban, hogy ezt a pályát válassza?

Sokat sorolhatnék. Számomra meghatározó tanár, személyiség volt Mátrai Árpád, aki a Biofizikai Intézetben dolgozott, és őhöz csatlakoztam TDK-sként másodéves koromban. Ő az, akit igazi példaképnek tekinthetek. Igényességre nevelt, például arra, hogy a kísérletek megvalósításában és lejegyzetelésében, a tiszta kutatási logikában milyen módszereket hogyan kell alkalmazni. Rá hagyatkoztam az orvosi szakmaválasztásomban is. A három javaslata közül az aneszteziológia és intenzív terápia mellett döntöttem. Ugyanakkor nem kevésbé sokat köszönhetek Tekeres Miklós professzornak, akinek az intézetét 3 éve vettem át, amikor ő nyugdíjba ment 2000 nyarán.

Mik voltak az első, orvosokkal kapcsolatos élményei?

Utazni készültünk, – 2 és fél éves lehettem, és rám adták a nagy téli kabátot a szüleim –ők még tettek-vettek a lakásban valamit, én elkezdtem hintázni a sarkamontalpamon. Előreestem, zsebre tett kézzel, és iszonyatosan bevertem az államot. Felrepedt, és rohantak velem a körzeti doktor bácsihoz. Szépen összevarrta rajtam a sebet –még most is látszik a nyoma –és én állítólag nagyon meg voltam elégedve a munkájával, megköszöntem, és mondtam, hogy ez nagyon jó volt. A későbbiekben, meg kell hogy mondjam, minden doktor

bácsim, doktor nénim kedvező benyomást tett rám: az is, aki a fógamat húzta, az is, aki megállapította, hogy szívizomgyulladásom van és ágyban kellett volna feküdnöm –az akkori terápiának megfelelően két-három hétig - és ha meglátott az utcán, akkor ejnye-bejnye volt a feddés és nem több. Mindössze fél éve dolgoztam az AITI-n, amikor az egyik társintézet professzora megérkezett, és ellenőrizni akarta betegének állapotát. Én azonnal odaléptem az ágy másik oldalához és kezdtem volna referálni a betegéről. Ő azonban félbeszakított, mondván, hogy „Én téged pár hónappal ezelőtt az iskolapadban láttalak, csak nem gondolod azt, hogy te referálhatsz nekem!” Már akkor eldöntöttem azt, hogy ilyen jellegű mentalitást nem szeretnék magamon érezni a továbbiakban, és ha én leszek hasonló pozícióban, soha nem fogok így megnyilvánulni még medikussal szemben sem. Külföldi tanulmányútjaimon mindig azt tapasztaltam, hogy a medikust is egyenrangú kollegának tekintik. Sokszor professzor kérdezi meg az orvostanhallgatót, hogy mi a véleménye egy bizonyos dologról, és nem azzal a céllal, hogy visszahallja saját igéjét, hanem azért, hogy a medikus tiszta, logikus gondolkodása olyan véleményt produkáljon, amire ő - vagy kollegái, adott esetben - nem képesek. Nem igazán van időm, vagy nem igazán kérdezek elégszer kollégát (medikust vagy fiatal orvost), hogy a véleményét meghallgassam. Márpedig én fontosnak tekintem minden fiatalnak a véleményét, ezért megpróbálok majd a jövőben kicsit efelé mozdulni.

Milyen vizsgaélményei voltak?

Elementáris erővel hatott rám, amikor első évfolyamosként kémia gyakorlaton az oktatóm kihívott a táblához, hogy írjak fel egy egyenletet. Én egy olyan hibát vétettem, amivel három nagyságrenddel számoltam el az eredményt. Az volt a gyakorlatvezető első reakciója, hogy „Kollega, ezerszereset tévedett: A beteg meg fog halni!”. Ez olyan mellbeverően kemény érzés volt, ami elgondolkodtatott. Megpróbáltam utána jobban

odafigyelni, de nem mondom, hogy nem tévedtem sosem, mert rengeteget hibázom sajnos (ezt majdnem mindenkinek be kell vallania magáról, aki tagadja, az valószínű nem is veszi észre saját tévedéseit)! Általában maguk a vizsgák kellemesek voltak. Én abban az évben folytattam az egyetemi tanulmányaimat, amire rányomta bélyegét a tesztvizsga jelleg. Ebben lehetett nekem valamiféle jobb képességem az átlagnál, mert a tesztvizsgáim rendre jobbak lettek, mint később a klinikai szóbeli feleletek. Eredendően mindig belgyógyász szerettem volna lenni, majd a hatodik évben az intenzív terápia érdekelt. Voltak kellemetlen, nehéz vizsgák, de szerencsére valami módon az utóvizsgát mindig sikerült elkerülnöm. Bőrgyógyászatból például egészen nehezen sikerült dűlőre jutnom a vizsgakérdésekkel.

Mesélne a családjáról?

Feleségemmel egy évben végeztünk: Ő a Zenei Főiskolán tanult, itt Pécsen. Egyszerre kezdtünk el dolgozni, '81-ben. Ő a Tanárképző Főiskola ének tanszékén magánéneket oktatott, és azóta is minden jogutód intézményben, most a Művészeti Kar Zenei Tanszékén dolgozik. A lányunk is a Művészeti Karon tanul, ő a Zongora Tanszék hallgatója és zongoratanárnő szeretne lenni. Én viszont a zenével teljesen hadilábon álltam gyermekkorom óta, a kottaolvasás nagyon nehezen ment, az általános iskola nem igazán oltotta belém a zene ismeretét és szeretetét. Most azt mondhatom, hogy amennyire zenei antitalentum voltam, mindennapjaim része lett a zene – naponta hallhatom, hogy a lányom gyakorol. Kettejüket mindenféle koncertre elkísérem. Megszerettem és talán későn, de némileg beletanultam a zeneélvezetbe: mindig nagy felüdülés a Pécsi Szimfonikusokat hallgatni. Pótolhatatlan szellemi élvezet az élő zene hallgatása, mert hihetetlenül felüdít, megnyugtat.

Mire büszke leginkább?

Azt hiszem nagyon kevés dolog van, amire büszke lehetnék. Még amit az ember sikerként él meg, az is múlandó, mert egy újabb feladat kezdődik és abban ismételtel teljesíteni kell. Ha nem lenne teendő, talán megállna az élet is. Ha mégis sikert tudnék valami módon megemlíteni, akkor az a munkatársaim teljesítménye lenne. Az orvoskollégáimnak a szakmai igényessége, mentalitása és eredményessége büszkeségem tárgya.

Mit tekint az intézetben belül legfontosabb teendőjének?

Nekem van egy könyvem, aminek az a címe: „Az igazi főnök sohasem mondja, hogy köszönöm”, 160 oldalon vérlázítóan durva főnöki magatartásformákat ajánlgat. Ebből tudom, hogy milyennek nem szabad lennem: olyannak, aki terrorizálja a munkatársait, aki minden áron kellemetlen környezetet szeretne számukra teremteni. A könyv szerint a legjobb főnök olyan, aki minden beosztottjával folyamatosan azt érzékelteti, hogy az illető a munkahely megtúrt,

felesleges része. A könyv tulajdonképpen amolyan „Antibiblia”. Számomra az fontos, hogy a munkahelyen tevékenykedő kollégák gyomorgörcs nélkül, megnyugvással, a munka szeretetével tudják ellátni a napi feladatokat. Így talán a beteg –mert az ő személye a legfontosabb – jobb minőségű ellátást kap.

Mi a kutatási témája a Professzor Úrnak?

A hemoreológia foglalkoztat, ezzel kapcsolatban végzünk méréseket a kollégáim segítségével. Nemzetközi fórumon tudtunk megjelenni és érdeklődést kiváltani. Szerencsére a témakör még az intenzív terápiával is összefűzhető.

Biztosan vannak történetei az orvosi tevékenységével kapcsolatban...

Amikor még az intenzív osztály felszereltsége és

technikai adottságai nagyon szerények voltak (valamikor a '80-as években), behoztak hozzánk egy beteget, aki gyógyszer-túladagolás miatt volt eszméletlen állapotú. A második napon úgy tűnt, javult a tudatállapota. Hogy ezt az orvos felmérje, meg kell kérdezni, hogy milyen a térbeli-időbeli orientációja. Vizitnél odaléptem a beteghez és kérdeztem tőle, hogy hol van. Fölnyitotta a szemét, körbenézett a kórteremben, és kijelentette: „Hát, ez szerintem egy állategészségügyi telep.” Sajnos a teljes dezorientációt kellett ezek után megállapítanunk.

Ön szerint milyen a jó orvos?

Nagyon fontos a beteg problémáival való azonosulási képesség. Empátiával kell reagálnia a beteg problémáira, szenvedéseire, és mindenféle tevékenysége feleljen meg annak, ami a beteg kényszerhelyzetéből adódik. Mindent egyeztessen a beteggel, kezelje

KEDVENCEK:

Kedvenc író/költő: Ady Endre, Csáth Géza

Kedvenc zeneszerző: Debussy

Kedvenc étel: egészséges étrend, főleg halételek

Kedvenc időtöltés: koncertekre járni

partnerként őt.

Milyennek látja a mai medikusokat?

A mai medikusok szerintem jobb mentalitásúak, mint a néhány évtizeddel ezelőttiek. Egyre több realitásérzést látok

bennük. Hiányzik az a fajta naivitás, ami még ránk volt jellemző. Lehámlott az orvoslásról az a misztikus köd, ami régebben övezte, és a pályára lépő fiatalok világosan látják, hogy a magyar egészségügynek milyen gondjai vannak. Napjainkban emiatt kevesebben vállalják az orvoslást. Ezzel együtt pontosabban látják, hogy mire van szükségük előadásokon, gyakorlatokon. Egyre céltudatosabban igénylik azt a tudást, amire nekik majd fiatal orvosként szükségük lesz. De fel kell ismerniük a korlátlan lehetőségeket is. Romhányi professzor úr a hallgatók előtt egyszer azt mondta: „Nézzenek rám: én csak egy egyszerű professzor vagyok. De Önökből még bármi lehet.”

-Hornyák Árpád-

Tíz

szentencia

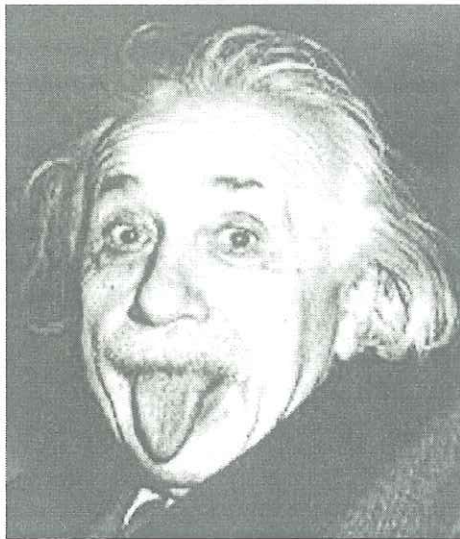
1.) A képzelet sokkal fontosabb, mint a tudás. Az ismeretek korlátozottak; a képzelet bejárja a világot.

2.) Az eszközök tökélye és a végcélok zavarossága jellemzi korunkat.

3.) Elképzelhető, hogy mindent tudománnyal írjunk le, de minek? Értelmetlen leírások lennének –mintha egy Beethoven-szimfóniát rezgéshullámok variációjaként írná le.

4.) Bármilyen nagyszámú kísérlet sem győzhet meg teljesen, egy kísérlet meggyőzhet tévesen.

5.) Amikor egy vak tekintet végigpásztázza egy gömb felszínét, nem veszi észre, hogy az út, amit megtesz, kövekkel.

hajlított. Én igen szerencsés voltam, hogy ez nem került el a figyelmemet.

6.) Utolsó éveimben is elégedett vagyok. Megtartottam jó humoromat: sem magamat, sem másokat nem veszek komolyan.

7.) Elértem azt a kort, amikor, ha azt mondják, hogy húzzak zoknit, nem kell megtennem.

8.) A kíváncsiság egy pompás, kicsi növény, amelynek az ösztökéléstől eltekintve, a szabadság a fő lételeme.

9.) Pszichoanalízis: Én nagyon szeretnék megmaradni az analízisatlanság sötétjében.

10.) Nem tudom, hogy fognak a harmadik világháborúban harcolni, de azt tudom, hogy a negyedikben botokkal és

(Albert Einstein gondolatai)

Az egyetem folyosóin terjengő pletykák, és a hallgatók sajtónak tett nyilatkozatai miatt úgy gondoltuk, nem árt tisztázni, mi is a helyzet a bérletekkel.

A leggyakoribb kérdés, hogy miért nincs ingyen a bérlet nálunk, amikor más karokon – az ott tanuló barát, ismerős elmondásai alapján - ingyen jutnak hozzá a hallgatók. Ezennel had rántsam le a fátylat erről a "felháborító" összeesküvésről: az ismerősök sajnos tévednek, a bérletért nálunk is fizetni kell. A látszólagos ellentmondást az alkalmazott módszerek különbözősége okozza.

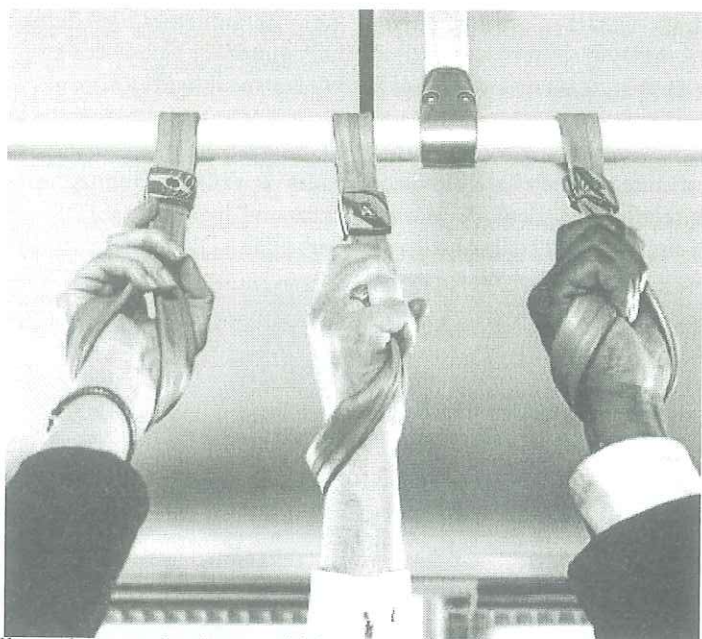
Az „ingyen” változat esetében az adott kar a hallgatói normatíva bizonyos százalékát erre a célra elkülöníti, majd ebből vásárolja meg a bérleteket a diákoknak. A hallgatói normatíva az az összeg, amivel az állam támogatja a diákok felsőoktatási képzését, ez jelen pillanatban 91.000 Ft félévenként. Ebből kerülnek szétosztásra többek között a tanulmányi, szociális, illetve demonstrátori ösztöndíjak. Értelemeszerű, hogy az „ingyen” bérlet ezeknek az értékét csökkenti, ezek rovására lesz kifizetve, akár szeretne valaki bérletet, akár nem.

A nálunk alkalmazott módszer esetében bérleteknek elkülönített keret nincsen, a normatívából kifizetett ösztöndíjkból kérhetik a hallgatók a bérlet árának levonását (a kifizetett összeg tehát ugyanannyi, csak a mi esetünkben a pénzt először kiutalják, majd a bérlet árát levonják, az „ingyen” módszernél a hallgatóhoz el sem jut ez az összeg). A módszer legfontosabb hátránya –és ezzel mi is tisztában vagyunk-, hogy az ösztöndíjra nem jogosultak nem juthatnak kedvezményes bérlethez. Ezt régebben a csekkes befizetés volt hivatott orvosolni, ettől azonban a Gazdasági Hivatal néhány éve elzárkózott a rájuk háruló iszonyatos adminisztráció miatt. Azóta több módon is próbáltuk megoldani ezt a

Bérlet

problémát, de kielégítő megoldás sajnos még nem született. A módszer legfőbb előnye viszont, hogy nem kötelezzük a hallgatókat a bérlet megvételére, mint a másik esetben. Sokan

ugyanis különböző okok miatt nem szeretnék bérletet, az „ingyen” módszer esetében azonban a bérletek árába ők is kénytelenek „beszállni”. A legfontosabb ilyen ok, hogy vannak bizony olyanok, akiknek anyagi helyzetük miatt inkább arra a pár ezer forintra van szükségük, és azt nem bérletre szeretnék elkölteni.

Van még egy dolog, ami tovább bonyolítja a helyzetet. Annak ellenére, hogy minden hónapban rákérdeztünk, minden rendben van-e a bérletekkel, és a Hallgatói Pénzügyek Osztálya rendre megnyugtatóan megnyugtatóan minket, hogy nincsen semmi gond, néhány hete kiderült, hogy a bérletek árát nem vonják le az ösztöndíjkból! Amikor megkérdeztük, hogy ezt miért nem mondták eddig,

kiderült, hogy az osztályon belüli információ áramlás hiánya tehető felelőssé (ettől persze egy cseppet sem lettünk nyugodtabbak). Ez azt is jelenti, hogy más karokkal ellentétben nálunk, és csak nálunk ténylegesen teljesen ingyen van a bérlet! Sajnos azonban ennél komolyabb a helyzet, mert az igénybe vett bérletek ellenértékét ki kell fizetni – ennek körülményei egyelőre tisztázatlanok.

Összegezve, a bérletekért mindenképpen fizetni kell, a kérdés csak az, hogy melyik módszert alkalmazzuk. Mindkettőnek vannak előnyei és hátrányai. Azt, hogy kinek melyik a szimpatikusabb, döntse el maga. A hallgatói véleményének felmérésére közvéleménykutatást indítottunk, a továbbiakban ennek eredményének megfelelően járunk el.

Köves Béla
a HÖK alelnöke

Tudományos

Diákkör

2003.

TDK. Bizonyára vannak, akiknek ez a három betű egyet jelent egy kazettamárkával. Le merjük fogadni, hogy van olyan sejtfelszíni molekula, amelyet ugyancsak ez a három betű jelképez. És ez a három betű jelenti karunk majd 400 hallgatójának ilyen-olyan elfoglaltságát is.

A Tudományos Diákkör -mint azt a neve is mutatja- jelenthet plusz kísérletes munkát, melyben a hallgatók a közelebb férközhetnek ahhoz a tudáshoz és szakmaszemlélethez, mellyel a témavezetőjük rendelkezik. Nem egy esetben témavezető és diákja között életreszóló szakmai, baráti kapcsolat alakul ki.

A TDK azonban egy szervezet is, amelynek a legfőbb feladata, hogy segítse az Intézetekben és Klinikákon folyó szakmai munkát és az információcserét. A valóshoz a lehető legközelebb álló értékelést kell adnia a hallgatók tevékenységéről, melyet azután az Egyetem felhasználhat.

Ha van szervezet, akkor van vezetőség is, gondolhatja a T. Olvasó, és ez így is van. A TDK Tanári és Hallgatói Vezetősége nemrégiben változott. Több mint tíz évnyi eredményes tevékenység után Ludány Andrea professzor-asszonyt Miseta

Attila docens úr váltotta fel a vezetésben. A TDK hallgatói vezetésben Dr. Szakmány Tamást Papp Olivér váltotta. „Új seprő jól seper”: az új TDK vezetés nagy tervekkel vág neki 2003-nak.

Februárban került megrendezésre Karunk diákjainak tudományos szimpóziuma, a TDK-konferencia. Az eredményhirdetésről és a debreceni OTDK-ra kijutottakról már olvashattatok a Confabulában és az Orvostudományi Hírmondóban. Itt talán csak annyit említenék meg, hogy az említett 400-as létszámhoz képest a hallgatóság száma alacsonynak bizonyult. Kár, mivel jó hangulatú, színvonalas előadásokat hallhattunk, s alkalom volt társaink kérdésekkel, hozzászólásokkal történő segítésére, vagy éppen „szivatására” is. A TDK rendezvényeinken az egyetlen megkötés, hogy az

előadót ne zavarjuk, különben kötetlen a ki-be mászkálás. Mellesleg üdítőitalokat és valami harapnivalót is felszolgálunk.

Hamarosan elindul Kollégiumi Esték sorozatunk első része „Tanáraink” címmel. Ennek keretében Karunk ismert oktatói beszélnek majd -kötetlen formában- kedvenc témájukról, kutatási területükről. Az előadások várhatóan két - háromhetente kerülnek megrendezésre a „B” kollégiumban, váltogatva egy-egy elméleti intézeti és klinikai meghívott előadóval.

A Kar vezetésétől ígéretet kaptunk egy, kizárólag a TDK ügyeivel foglalkozó iroda megteremtésére. Erre már azért is szükség lenne, mivel most egy hasonló „központ” hiányában a TDK-sok ügyes-bajos dolgaival jobb híján a Diákirodán és a Klinikai Kémiai Intézetben foglalkozunk.

Ugyancsak a szervezet hatékonyabb működését szolgálná, ha egy új, elektronikus információközlésen alapuló nyilvántartási rendszert vezetnenék be. Ehhez feltétlenül szükség lenne egy saját internetes oldalra, ami várhatóan hamarosan elkészül, addig is a TDK híreit, közleményeit az

Intraneten olvashatjátok.

Átdolgozzuk és a körülményekhez igazítjuk a Szervezési és Működési Szabályzatot.

Szándékunk szerint megváltozik például a TDK-munkáért kapható pontok odaítélése is. A jövőben a formális TDK tagságot -ami jelenleg sajnos élő probléma - megkíséreljük a minimumra szorítani: ennek értelmében például pontokat csak egyetlen TDK-helyért lehet majd kapni. A többi odaítható pontot teljesítményorientáltan adjuk.

Mindenkinek kívánunk további eredményes munkát!

A TDK-Vezetőség nevében
Leiner Tamás és Mikor András

AEGEE

„Balázs, ha most meglátna az ex-pasim, megölné téged!” Hangzott a lány szava, aki az AEGEE-Pécs REPLAY-es rendezvényére kísért. Még csak 22 óra volt, mikor odaértünk. A kabát letétele után bemutatkozások, majd csend. Vártunk valakit, aki itt, nálunk ünnepelte a születésnapját. Egy olasz ragasztit, aki nem érkezett türes kézzel. Pezsgőt hozott a társaság minden tagjának, majd a helyi DJ betéve egy-két olasz sláger felturbózott változatát, beindította az akkor „végeláthatatlannak” tűnő táncot. Közel 20 Erasmus-os diák, 15 olasz meghívott, egy csapatnyi AEGEE-s. Naná, hogy az olaszok (legyenek akár lányok vagy fiúk) mindenhol átvették az irányítást, és röpké negyed óra alatt Pécs egyik legjobb buliját hozták össze. Képzeltetik, milyen mikor közel 50 ember az említett kávézóban egymás vállát fogva (későbbiekben derekát) vonatozik, vagy az, mikor 20 pár egyszerre ropja a táncot, s mintha mi, pasik betanultuk volna, egyszerre pörgetjük a csajokat...

De minden bulinak vége szakad egyszer... Ennek hajnali 4-5-6... (?) felé. Ám még félúton betoppant 1-2 HÖK-elnök és fogalmazzunk úgy: Álltak és néztek... Hogy lehet, ilyen bulit csinálni? Van ilyen Péccsett???

Talán mindannyian emlékszünk első gólyatáborunkra. Egy új közeg, új társaság, és egy hatalmas hepaj. Nekem ez jutott eszembe az este. És igen, talán erről is szólhatna az AEGEE-Pécs nyári egyeteme, mely egy politikailag független, non-profit európai diákszervezet. De azért ennél ez sokkal több... hisz a szórakozás mellett, csoportfoglalkozáson vehetnek részt a hallgatók, ahol megvitatásra kerülnek a diákokat is érintő

európai és világi kérdések, hisz az AEGEE célja az integráció elősegítése, egy nyitott, toleráns társadalom kiépítése, valamint az együttműködés, a kommunikáció megvalósítása a kontinens egyetemistái és fiatal diplomásai között. Az AEGEE azon kevés számú szervezetek egyike, amelyeket az Európai Unió elismer, támogatja az Európa Bizottság, az Európa Tanács, és tanácskozási, illetve véleményezői státusszal bír az UNESCO-ban.

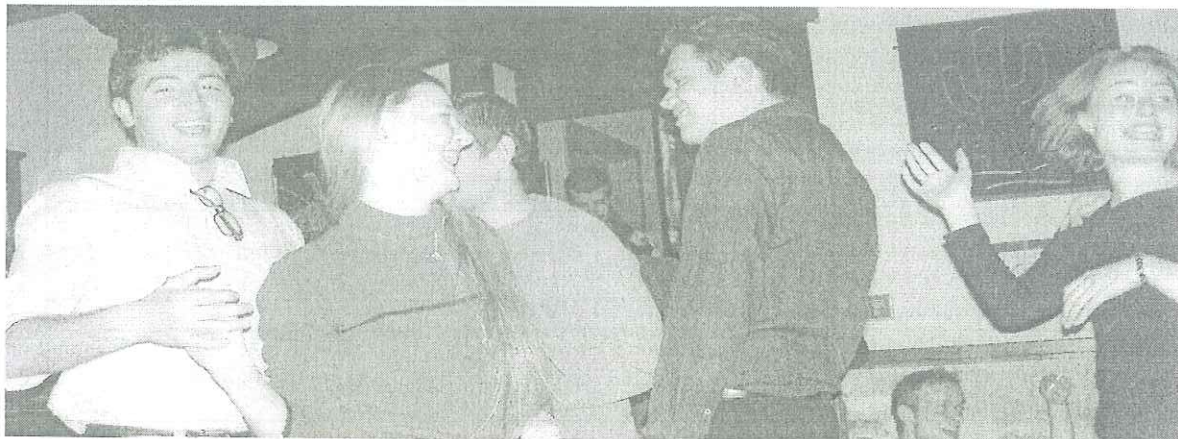
Ma Európa 42 országában működik körülbelül 20 ezer taggal, de megalakulása óta több mint 100.000 tagja volt. Magyarországon is több helyi antenna, azaz szervezet tevékenykedik.

Az AEGEE Pécs 2001 tavaszán jött létre, eddig konferenciákat, képzéseket és persze a2 REPLAY-hez hasonló rendezvényeket szerveztek. Jelenleg a nyári egyetem szervezése folyik, továbbá az információs csatornák kiépítése, hogy az egyetemünk mind több hallgatójának legyen lehetősége utazni, tanulni, és nemzetközi tapasztalatokat szert tenni.

Egyszóval megéri AEGEE tagnak lenni. Megéri? Napokban kaptam egy levelet a vezetőségtől: „Akinnek van kedve Grazban részt venni egy konferencián, jelentkezzen még a héten! Teljes költséget a szervezőség állja!”.

Miután elbúcsúztam a lánytól, könny csordult az arcára. Miattam? Az estéért? Vagy pusztán, mert jól érezte magát? Ki tudja? Holnap új nap kezdődik, az AEGEE-ben...

- Schaller -

Confabula Statisztikai Hivatal

Sziasztok! A mostani közvélemény-kutatásunk nem olyan érdekes témáról szól, mint az első kettő, de számunkra értékes tartalommal bír, és

Nektek is figyelmetekbe ajánlom. Az addig rendben van, hogy az Orvosi Egyetem a legnehezebbek közé tartozik, de ezen az egyetemen is lehet szórakozni, persze csak mértékkel. Vannak is helyek, ahol ezt lehetővé teszik számotokra. Az egyetemi bulikat és rendezvényeket a szervezők nem azért csinálják, hogy ezzel elcsábítsanak benneteket a tanulás csodás mezejéről valami sokkal lazább helyre, hanem azért, hogy ezzel is megkönnyítsék, megszépítsék egyetemi életünket, hiszen mindenkinek szüksége van néha egy kis lazításra. Úgy gondoljátok, ha az ember elmegy néha napján szórakozni, kikapcsolódní, akkor nem tudja sikeresen végezni az

egyetemet? Kérdezték meg oktatóitokat, hogy annak idején jártak-e sörözni/borozni, vagy egyetemi bulikba! Biztos vagyok benne, hogy nekik is szép

emlékeik vannak a baráti társaságokban eltöltött estékről. Félreértés ne essék! Nem akarunk csábítani benneteket, hogy dobjátok el könyveiteket, és irány az éjjel-nappal tartó buli és erkölcsi fertő! Mi azt akarjuk, hogy azon gondolkodjatok, miért van az, ami sajnos évek óta sújtja rendezvényeinket. Tudni illik évről-évre egyre jobban érezhető az érdektelen hangulat, ami kíséri ezeket a szervezéseket. Sajnos akármilyen kedvvel, és odaadással is rendezik a bulikat hallgatótársaitok, mégis egyre kevesebben vesztek részt rajta. Azt sajnos nem tudjuk, hogy miért van így, de a rendezők próbálnak a kedvetekben járni. A mostani Labirintus-buli szerintem

Melyikre mész el?		Medikusbál	Gólybál	Mindkettő	Egyikre sem
		20,6%	23,5%	52,9%	2,9%
Ha csak az egyikre mész, miért csak arra?	Leggyakoribb válaszok:	Nem vagyok gólya		Túlszűfolt	
		Nincs kettőre pénzem		Nem értem rá	
Értékelj a gólyabált, medikusbált (1-10 skálán, 1-nagyonrossz, 10-nagyon jó)	Vendéglátás színvonala:				
		3 - 9,10%	4 - 12,1%	5 - 12,1%	6 - 21,2%
		7 - 24,2%	8 - 15,2%	9 - 6,1%	10 - 0,00%
	Ár/érték arány:				
		1 - 3,20%	2 - 6,40%	3 - 6,4%	4 - 9,70%
		5 - 16,1%	6 - 19,4%	7 - 6,5%	8 - 12,9%
		9 - 0,00%	10 - 3,20%		
Értékelj a bál programjait?					
		1 - 0,00%	2 - 6,50%	3 - 6,50%	4 - 9,70%
		5 - 16,1%	6 - 32,3%	7 - 9,70%	8 - 6,50%
		9 - 12,9%	10 - 0,00%		
Milyen programot látnál szívesen a következő bálon?		Disco: 32,3%		Koktélbár: 67,7%	
		Teaház: 77,4%		Casino: 16,1%	
		Borok utcája: 61,3%		Tombola: 58,1%	
	Egyéb:	sörsátor , több sörcsap , sms-fal , koncert (neves magyar pop/rock)			
Szeretnéd, hogy az est folyamán báli zene is legyen? (keringő, társastánc, stb.)		igen: 73,6%		nem: 26,4%	

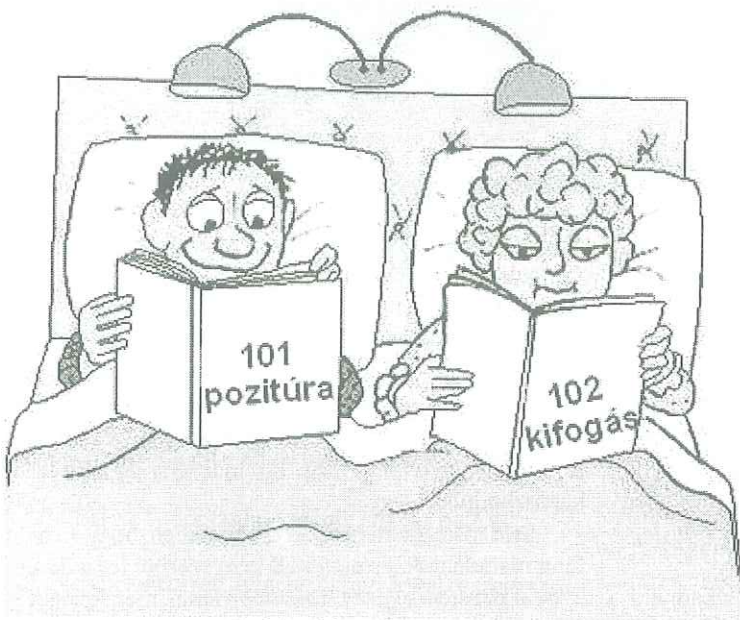
nagyon szuper volt. A hely jó, a zene jó volt, és ingyen buszjárat is vitte a hallgatóságot.

Örömmel konstatáltuk, hogy elég sokan voltunk. Azt azért megjegyeznénk, hogy akármennyire is hirdettük a srácokkal az évfolyamon, szinte senki nem volt ott tőlünk. Erre pedig nem mondhatja senki, hogy nem megfelelő a tájékoztatás. Mi kell még?! Plakátokkal van tele az egyetem a bulik előtt, személyesen is hirdetik a szervezők és az instruktorok. Nem mehetnek egyenként mindenkihez oda, hogy a szájába rágják! Járjatok nyitott szemmel, és ti is mondjátok a bulikat a társaitoknak, még akkor is, ha ti nem tudtok jönni. A végkövetkeztetés ebből a kis írásból annyi, hogy a bulikat Nektek csinálják! Gyertek el, hiszen ezek a dolgok is hozzájárulnak ahhoz, hogy egyetemi éveitekre, barátaitokra boldogan emlékezzetek vissza, és feldobják életeteket. Ha nem tetszik egy buliban valami, jelezzétek a rendezőknek, és a következőn már próbálnak alakítani! Remélem tudunk egy kicsit hatni rátok mondókánkkal, és egyre többen jelentek majd meg a bulikon. De vigyázzatok! Találjátok meg a határt a szórakozás és tanulás között, mert ha az

Szoktat látogatni a medikus napok programjait?	igen: 48,1%	nem: 51,9%
Ha nem,akkor miért?	Nem megfelelő a tájékoztatás: 40,7%	
Honnan értesülsz a programokról?	Egyetemi újságokból	23,50%
	Fényújságról	21,60%
	Plakátokról	55,90%
	Hallgatótársaimtól	64,70%
Milyen programokon vennél részt a következő medikus napok keretében?	Állásbörze	10,2%
	EKG-elemző verseny	9,1%
	Lovasdélután:	32,5%
	Labirintus buli:	52,9%
	Medikus mozi:	85,3%
	Karrier tanácsadás	9,8%
	Show sonka:	23,5%
	Horgászverseny:	23,5%
	Éjszakai túra-vetélkedő	53,9%
	B buli:	23,5%
Tudtad, hogy eddig milyen programok voltak, és hogy ezek miről szóltak?	igen: 49,3%	nem: 50,7%

elsőt túlzásba viszitek, azaz átestek a ló másik oldalára, akkor tényleg lehetetlen, vagy legalábbis eszméletlenül nehéz megcsinálni ezt az egyetemet!

-csedofüt-

Szakirodalom házaspároknak

UTOLSÓ MONDATOK

- Erre gyertek fiúk, itt már nincs mocsár!
- Ha még egyszer lefagy a Windows, kinyírom magam.
- ...vagy ezek a mi koordinátáink?
- De csúnya kopasz fejed van!
- Ide löjjetek, rohadékok...
- Akkor inkább az orosz rulett...
- Ilyen közletről sokkal szebb a tüzijáték...
- Jó napot kívánok, adóellenőrzés...
- Na látod, drágám! Nem kell ide gázszerelő!
- Nem a férjed jött haza, Szivi?
- A gyalogosoknak a zebrán mindig elsőbbségük van!
- Ugyan, szívecském, értek hozzá! A kék a fázis!

Szer Busz

Üdv, kedves ülvealvó-állvafekvő medikus és nem medikus kollégák! Ma (is) különösen későn keltem egy ködös és komor napra, a félig befagyott pocsolva tükrében vettem észre a reggeli fésülködésem sikertelenségét. Valami elkezdett esni, amit megnevezni egészen nehéz lenne és átlépni még nehezebb... Láttam emellett elmenni a 2 és 2/A kedvenc buszaimat (mert ezek mindig egyszerre mennek el, hogy egyszerre késsem le őket) át a 6-os út csíkos nagyonállatán (zebra), így azon immár nem is kellett elgondolkodnom, hogy az egy szál 27-es közül melyikkel menjek katalógusos előadásra...

Viszonylag jól kiláttam már a fejemből, és valószínűsítettem, hogy az a 27-es, ami most jön az minden (amit ott rámond-tak), csak éppen *nem csuklós busz*, hanem könnyöklős, mint később kiderült. Miután az ajtó (nagy nehezen) becsukódott és a párás üvegtől már a kinn ragadtak körvonalait is alig lehetett sejteni, elkezdődött az *ügynevezett utazás*. Miután én is meggyőződtem róla, és megnyugodtam, hogy az ajtó nem az én, hanem ideiglenes szomszédom táskájából préselte ki a tartalmat, kényelmesen hátradőltem a mögöttem állókra. Rövid létszámellenőrzés és a következő-ismétlődő ajtónyitást követő létszámcsökkentés után konstatáltam, hogy távolról sem vagyok egyedül a buszon és *főlöleges* kapaszkodó után tapogatom.

Viszont nyugodtan letehetem a másik lábamat is a

földre. Ezt a lépést mindig hatalmas megkönnyebbülés kísérte a szomszéd részéről, hiszen eddig sem a levegőben lógtattam. A cipőjén tagadhatatlanul olvashatóak voltak talpam sáros nyomvonalai, mert hogy-hogynem esni talált aznap valami ónos eső, amitől ma mindenki különösen *derűs hangulatban* volt. És most

jött egy fékezés, mely ugyan jó korán elkezdődött, néhányunkat persze mégis váratlanul ért. A megállóban kellett tapasztalnom igazán sanyarú sorsunkat, hogy tudniillik beérkeztünk, mint a 27-es csapdája, más néven az "Ezek ide mind felakarnak még szállni?"-busz. "Bocsánat!"-szólt egy idős néni. "Semmi baj..."-válaszoltam egyre halkuló hangon. Az a nagy semmi épp a könyököm volt, amit egy kapaszkodóhoz a tömeg in loco typico (= marhasz@r helyen -csak úgy freestyle-ban

fordítva) hozzányomott. A n. ulnarisom beidegzési területe mentén borzalmas szurkáló, darázs csípéshez hasonló fájdalom és égést kezdtem érezni, mely majdnem kiváltotta bennem azt a polysynapticus reflexet, mely egyébként legtöbbször épp az ember könyökéből indul ki és a n. facialis, hypoglossus és vagus közvetítésével jut el az effektor szervekig, és káromkodás formájában nyilvánul meg. Így már tényleg nem lehet kapaszkodni!

Erősen kezdtem bízni az emberekben, hogy én még fenn maradhatok, és nem kell kényszerből leszállnom. Szóval kezdtem *egyre bizakodóbb* lenni, meg levegőt is

kapni (amit a mi József Atillánk is oly szépen kért). Bizalommal teli tekintetemet az ajtóban őrt álló fickóra vetítettem, mint az emberiség egyik alaposan a Gauss-görbe szélére sodródott mintapéldányára, akihez képest Marilyn Manson egy gentlemannek tűnt, úgy hirtelen. Elkezdte forgatgatni párszáz orrkarikája közül az egyiket, miközben kigabalyította kócos haját belőle. Ha kérdezni akartam volna tőle, akkor az biztosan az elsők között lett volna, hogy "Volt-e náthás valaha?"

Már nem ilyen ráérősen, ugye, de a következő pillanatban megfogtam a közelemben lévő virtuális kapaszkodót, mert én már tudtam jó párukkal együtt, amit mások csak sejtettek, hogy tudniillik, bár a 200 méterre lévő lámpa közben jócskán pirosra érett, a mi buszsofőrünk, (nagyon) alias Michael Babits (csak a Tamás kedvéért) a *Cobra II*-ből ellesett manőverrel a féktávolság minden mikronját kihasználva (Hajrá fiúk!), csak az utolsó pillanatban taposott egyet, de akkor nagyon.

Kicsit átrendeződttünk a végére. Főleg, hogy az előző megállóban már többen leszálltak. (A mákosabbik fele). Így aztán hanyatt-homlok lehetett... esni, és a felszabaduló helyeket elfoglalni. Néhányan szignifikáns és pozitívan korreláló összefüggést próbáltak találni - kényszerhelyük elfoglalása után- a Menny és Föld mindenkori Ura és Teremtője és a buszsofőr

legkedvesebb rokonainak intim szférája között, a felmenőktől kezdve, logikai sorrendben minden kényes részletre kitérve. „Menetjegyeket, bérleteket kérek!” - szólalt meg egy, már igazán hiányzó, kellemesen csengő hang. Ezen két kívánságát ma reggel a Jótündérnek írta fel eredetileg, de már kevesebben voltunk, úgyhogy esélye is volt jópárunknál, már ami a bérletet illeti. "Köszönöm, további jó utat!" -vágta rá. Na azért ettől az utolsó mondatától párunknak ökölbe csavarodott a cipőfűzője.

Közben igyekeztem, hogy eljussak oda, ahol ember nem járt soha még: a leszállásjelzőhöz. Többen, érzésem szerint, már akkor próbáltak ebben megakadályozni, mikor csak a gondolatom született. Hát lent vagyunk végre! Közben kitavaszkodott. Itt a virágillatú fény, a felkelő nap fénye, amint visszatükröződött a Központi Épület komor ablaküvegéről. Én a Szigeti út szén- és nitrogén-oxidokban, valamint policiklusos aromás szénhidrogénekben gazdag levegőjének masszív inhalációja közben csodáltam meg mindezt, és (az ámulattól...) szinte szédelegve folytattam utamat. Már csak rajtatok a sor: Vegyétek észre, és csodálkozzatok rá ti is! Emberek! Még mindig nem sikerült elkészni előadásról!

-hoarpi-

10 mondat amitől egy

1. A kolléganőmet minden áldott nap várja a férje az iroda előtt!

2. Rengeteg apa volt a szülői értekezleten, rólam meg azt hiszik a tanárok, hogy egyedül nevelem a fiúmat.

3. Drágám, maradj már nyugton, elmúlt éjfél, hulla vagyok!

4. Nem vettem sört a meccsedhez, mert félek, hogy megnő a pocakod.

5. Meddig maradsz anyádnál?

6. Nincs egy rongyom se!

7. Édesem, szükségem lenne egy kis pénzre!

8. Miattad sütöttem fánkot, mégis hagysz belőle?

9. A gyerek pont olyan, mint te, mindenkiel összeveszett az óvodában.

férfi megőrül

10. Nyírd le a füvet, férfimunka!

11. Ne vigyek be a munkahelyedre egy ágyat, hogy ott is alhass?

12. Holnaptól káposztaleveskúrán leszek, nem főzök!

13. Ákos sajnál engem, mert tudja, milyen a modorod.

14. Szeretsz még?

15. Ne várj rám, inkább aludj el, én még felteszek egy arcpakolást!

16. Ági négyéves házasa, mégis azt mesélte, hogy reggel-este szeretkeznek. Na, ehhez mit szólsz?

HUMSIRC

oldal

ÉSZTORSZÁG MEGSZÁLLÁSA

GA2003, March Meeting
Parnu, Észtország

2003. március másodikától nyolcadikáig alig 12 év függetlenség után Észtországot újra megszállták; igaz ezúttal nem az oroszok vagy valaki más a szomszédságukból, hanem "csak" 70 ország 500 orvostanhallgatója, mivel az IFMSA (International Federation of Medical Students' Associations) azaz a Nemzetközi Orvostanhallgató Egyesületek Szövetsége 52. Közgyűlését Parnuban, Észtországban rendezte meg. A találkozón Magyarországot 11-en képviseltük, ebből egy ember nemzetközi vezetőségi poszton, hatan az országos bizottságból a többiek, pedig a helyi bizottságok képviselőitében vettek részt. A Pécsi Helyi Bizottságból ketten utaztunk: Tóth Ildikó országos közegészségügyi (SCOPH) koordinátor, és Markó Lajos helyi AIDS és STD prevenció program (SCORA) koordinátor.

Az odaútról...

2003.03.01. Reggel nyolc óra Ferihegy. 4 óra múlva már Helsinkiben vagyunk. Kicsit olyan, mint szeretett fővárosunk, csak kátyúmentes utakkal (pedig ott a tél egy gondolatnyival tovább tart és hidegebb is, de ezt én úgysem érthetem), tengeri kikötővel, és két, három, sőt akár négyszeres árakkal. (Amúgy Budapest még így is szebb, de ez így is van rendjén). Az estét egy hostelben, az italt meg pohárba töltjük (elnézést).

2003.03.02. Kevés alvás után korán reggel kelünk, majd a 20 kilós hátizsákokat a hátunkra vesszük, vagy vonszoljuk magunk után, hogy még időben megtaláljuk

a Tallinba tartó kompot. Egy élmény volt, de elértük. 4 óra múlva Tallinban, Észtország fővárosában vagyunk. Innen busz és a már-már misztikus magasságba emelt 4 óra múlva Parnuban vagyunk. Este 18 óra megnyitőünnepség, amin beszédet mond Ms. Siiri Oviir, a Szociális Minisztérium vezetője (egyben a Közgyűlés védnöke), Prof. Jaak Aaviksoo, a Tartui Egyetem igazgatója, és többek közt az IFMSA elnöke, Kristina Sjoberg Ogaard is. A programot néptáncosok és M. Lüdig férfikórusa színesíti.

Észtországról dióhéjban...

Az Észt Köztársaság területe fele (45.200 km²) lakossága, pedig alig több mint egy-tizede (1.366.723) szép hazánkénál. A lakosság mintegy 68%-a észt, a fennmaradó 32% 90%-a pedig orosz. Fővárosa Tallin (420.000 lakos) kb. háromszor akkora, mint Pécs.

A találkozóról...

Az itt történeteket inkább nem bontom le napokra. Általában a napi program: a reggeli után a Standing Committee-k (lásd közegészségügyi-, AIDS és STD prevenció csoportok vezetőinek, cserekapcsolatok és csereTDK vezetőinek stb.) találkozója, ami rendszerint délután egyig tartott. (kivéve az első napot, amely a Newcommers' szekciójával indult, melynek a feladata, hogy az újonnan kinevezett vezetőknek adjon eligazítást és segítséget a találkozón a munkájukhoz). Ezt követően ebéd, majd délután különböző hasznos továbbképző előadásokon (TRD - Training and Resources Development) lehetett részt venni. Például: A projektek pénzügyi menedzselése, Team építés, Írás és szerkesztés - publicisztika, Projekt menedzsmen, Hogyan működtessük a találkozót, Fundraising, Stratégiai szervezés, Hogyan írjunk pályázatokat, Értékelés, Prezentációs technikák, Kultúrák közti kommunikáció stb. Ezt követte általában a plenáris

ülések, ahol az IFMSA programjainak, szabályzatának, aktuális problémáinak megbeszélése történt. Végül vacsora, majd minden este tíztől buli.

A nagy általánosításból egy pár napot/programot kiemelnék, amelyről úgy gondolom, hogy egy kicsit többet is érdemes írni. Az egyik ilyen az UNFPA (United Nations Population Fund) által szervezett training workshop volt. Az UNFPA - akárcsak a talán valamivel jobban ismert UNICEF is - kormányközi ügynökség, amely többek között szubregionális kortársoktatói tréningeket szervez fiatalok oktatásra, különösen a balkáni, kaukázusi és balti területeken. Kortársoktatás, az a módszer, amivel fiatalokat oktatnak/világosítanak fel különösen "érzékeny" témákban (pl. biztonságos szex, családtervezés, droghasználat stb.) kortársoktatók (a mi esetünkben orvostanhallgatók) által, akik speciális technikákat alkalmaznak. A képzés témája az AIDS és egyéb nemi betegségek voltak. A képzés során új módszerek ismerhettünk meg, amikkel itthoni primer prevenciós tanóráinkat még interaktívabbá, illetve érdekesebbé tehetjük. Azonban a legnagyobb hatást mégis annak az 1988(!) óta AIDS-ben szenvedő embernek a beszámolója váltotta ki, aki Izraelből érkezett a találkozóra, hogy nekünk elmesélje történetét. Azt hiszem az élmény mindenkiben megmaradt, és megmutatta, hogy a hiteles beszámolókkal lehet elérni a legnagyobb eredményeket. A másik, amiről még egy pár szót szólnék a Project Fair, ami során poszterekkel és előadásokkal mindenki bemutatthatta, hogy otthon, milyen programjaik vannak, és azokba más országból be lehet-e kapcsolódni. Ilyen volt például a románok Árvaház programja, valamint az olaszok Calcutta Village programja illetve a mi SCOPH és SCORA programunk.

Végül megemlíteném, hogy megtörtént a nyári cseregyakorlatra külföldre utazók jelentkezési lapjának

kicserélése is (hiánytalanul!); ezen felül pedig plusz helyeket tudtunk szerezni (illetve tudott a cseregyakorlatos vezetőnk), amiről gondolom már mindenki hallott.

Igazából még sorolhatnék a történetekből, de feleslegesen nem szeretnék senkit sem untatni vele (akit azonban valami a leírtak után jobban érdekelné, szívesen látjuk a HuMSIRC irodában (Confabula mellett, és nem a Diákiroda!!). Amit azonban még mindenképp meg kell említenem, hogy a Tóth Ildikó által beindított és talán sokak által is ismert Teddy Maci Kórház programot az IFMSA elfogadta, mint hivatalos nemzetközi programot. Röviden ennyit a történetekről.

A visszaútról...

2003.03.08. Parnu Tallin 4 óra. Tallin Helsinki 4 óra. A kikötőből - tanulva hibánkból - nem gyalog jöttünk. Hostel.

2003.03.09. Miután reggel 10-kor el kellett hagynunk szállásunkat egy McDonalds-ot (ez itt nem a reklám helye) választottunk táborhelyként. Helsinkiben még a McDonalds is kétszer olyan drága, mint itthon. 14:15 még Helsinki. 18:45 már Ferihegy. (A hajam pedig mindvégig tökéletes volt).

Mint már említettem volt, akit bármi érdekel a találkozóval vagy a HuMSIRC-el kapcsolatban az bátran kopogjon ajtónkon!

Markó Lajos
Tóth Ildikó

-Mi az? Egy férfi kéjesen beszél egy nőhöz?

Szexuális zaklatás.

-És ha egy nő beszél kéjesen egy férfihoz?

240 forint + ÁFA/perc.

Kérnék egy kövérebb fácánkakast! - mondja a háziasszony a vadboltban. -De egyhez ragaszkodom: sörét ne legyen benne.

-Na, de kedves asszonyom, olyat, amelyik halálra röhögte magát, az idén nem tartunk.

Szélesszájú kecskebéka sétálni indul. Találkozik a tehénnel. Megszólítja:

-Hű, de nagyra nőttél! Ki vagy Te és mitől vagy ilyen nagy?

-Én vagyok a tehén és a sok fűtől nőttem ekkorára.

- Én pedig szélesszájú kecskebéka vagyok, további jó étvágyat.

A szélesszájú kecskebéka tovább sétál, találkozik a pulikutyával. Megszólítja:

- Hű, de hosszú szőröd van! Ki vagy Te és hogy tudtál ekkora bundát növeszteni?

- Én vagyok a pulikutya és a sok-sok csirkefarhátat eszem, ettől van ilyen szép szőröm.

A szélesszájú kecskebéka továbbhalad és találkozik a gólyával. Megkérdezi:

- Hű, de hosszú nyakad van! Ki vagy Te és mitől nőtt ilyen hosszúra a nyakad meg a lábad?

- Én a gólya vagyok és rengeteg szélesszájú kecskebékát eszem!

- Hót olyot mög hol tolólsz?

A Medicina halhatatlan legendái

Az Agykutató

“...életem fő célkitűzése és törekvése csak az volt, jó agykutatónak, a 20. századi értelemben vett kultúremlernek, és a történelmi körülmények között tisztességesnek, de mindenkifelelt kereszténynek maradni...”

/Szentágothai J./

Szentágothai János nevét nem kell bemutatni, mert önmagáért beszél! A magyar agykutatás talán legnagyobb alakja, a XX. század egyik legnagyobb oktató, iskolateremtő egyénisége! A szegényes magyar körülmények között, szinte a semmiből alkotott világszínvonalon is elismert tudományt. Flerkó Béla anatómus professzor őszinte szeretettel Leonardóhoz hasonlítja, reneszánsz embernek tartja. Robbanékony habitusa volt. Határozottan, gyorsan, dinamikusán beszélt. Még idős korában is a fiatalokat megszágyenítő szellemi frissességgel bírt, soha nem mutatkozott szellemében semmi hanyatlás.

Szentágothai János - eredeti családi nevén Schimert János - 1912. október 31-én, Budapesten született. Apai ágon erdélyi szász, anyai ágon magyar származású. Édesanyja Antal Margit, pietista és puritán református vallási hagyományokon nevelődött, önmagával és fiaival szemben szigorú volt, ugyanakkor a családját meleg szeretettel fogta össze. Édesapja Dr. Schimert Gusztáv zárkózott természetű, érdekes orvosegyéniség volt.

Hat fiútestvére volt (egyikük kisgyermekkorában, 6 évesen meghalt), öten maradtak, valamennyien orvosok lettek.

Önvallomása szerint még elemi iskolásként is bámészkodó, rosszul olvasó és fejszámoló, az álmok világában élő, és olykor a tanulásra nehezen koncentrálnó gyermek volt. Ő maga erről így vall 1987-ben: “Nehezen fejlődő, gügye, nehezen tájékozódó gyerek voltam. Még kicsit hülyének is tartottak...” “Ezt szó szerint kell venni?” - hangzott rá a kérdés. “Hogyne, kérem! Még tanárain ajánlgatták a szüleimnek, hogy küldjenek esetleg valami kiegészítő iskolába.” Aztán így folytatta: „A másik a fejszámolásban való teljes tehetetlenségem... A rövidtávú emlékezésnek egy zavara, pedig különben nagyon jó emlékező tehetségem van általában... Ez az iskola korábbi éveiben, a gimnázium alsó négy osztályában, tehát 14 éves korig valóságos depressziót

okozott volna, ha nem lett volna az a rendkívül kellemes családi környezet, amelyben éltünk.” Ez eleinte gyenge iskolai teljesítményt és sok ügyetlenkedést okozott, amiért az otthon németül beszélő családban “Pechvogel”-nek vagy “Pichrl”-nek nevezték. Ez a becenév aztán a magyar játszóársak révén “Pityu”-vá módosult. Ezért hívták a családban és szoros baráti körében János keresztnéve ellenére Pityunak.

Gimnáziumi évei alatt viszont már kitűnt rendkívüli memóriájával, nyelvkészségével és a természet titkai iránt érzett kiolthatatlan kíváncsiságával. Az otthonról hozott kiváló német nyelvtudása mellett könnyedén szerezte, - a nyolc éves, színvonalas nyelvtanításból adódóan - nagyon jó angol, és mérsékelt francia nyelvtudását. Latin tudását kezdő medikusként szerezte meg. Kiváló magyartanára megszerettette vele a magyar irodalmat is.

Természettudományos érdeklődése miatt szüleitől gimnazista korában mikroszkópot kapott. A szövettani metszeteket Kiss Ferenc adjunktus engedélyével az Anatómiai Intézetben maga készítette. Hetedikes gimnazista volt, amikor egy kiránduláson elfogott mezei pocok agyából életében először készített Golgi-módszerrel festett metszetet. Amikor megpillantotta a sárga háttérből kiemelkedő, feketére festődő, sokágú idegsejteket, és ezek finom nyúlványaiból összefonódó gyönyörű mintákat, azonnal és életre szólóan elbűvölte az idegrendszer szerkezetét. 1930-ban iratkozott be a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetem Orvosi Karára, és már az első félév után bekerült diákkörösnek az I. sz. Anatómiai Intézetbe, Lenhossék Mihály tanszékére. Az izmok szerkezetével és a hallószerv fejlődésével foglalkozott, majd hamarosan az idegrendszer vizsgálata kötötte le minden érdeklődését. „Szövettani és kísérletes vizsgálatok az arcidegen” című pályamunkáját 1934-ben Lenhossék Mihály felolvasta a Magyar Tudományos Akadémián. Még orvostanhallgatóként írta első közleményét a vegetatív alapfonattal kapcsolatos munkáiról. 1935-ben szerzett orvosi diplomát. 1937-1944 között a budapesti Anatómiai Intézetben dolgozott, mint gyakornok, majd mint tanársegéd, adjunktus és magántanár. 1939-től egy évet a bázeli Anatómiai Intézetben töltött. Korai munkáit nem illeték elismeréssel, hiszen a 30-as években nem sok sikert lehetett aratni a neuronkonceptiót támogató közleményekkel. Kritikát és gúnyt annál inkább. Az elektronmikroszkópia felfedezésével és térhódításával a kocka megfordult. 1938-ban vette feleségül Biberauer

Alice-t, aki 56 éven át volt hű társa. 1996. május 13-án hunyt el.

Három leányuk született: Katica (1939), Klára (1941) és Mária Krisztina (1951). Mindhárman orvosok lettek. Schimert János a nácizmus elleni tiltakozásként 1940-ben eredeti családi nevét Szentágothaira magyarosította. A család erdélyi szász felmenői ugyanis hosszú ideig az erdélyi Szentágothán éltek.

1944 októberében bevonult a nagyváradi hadikórházba, és 1945-ben amerikai hadifogságba került Bad Salzchriftben. Angol nyelvtudása miatt rábízta a hadikórház vezetését. Bár távol állt tőle a sebészet, anatómiai ismeretei révén számos életmentő műtét döntő részesévé vált. Ezen emlékeit gyakran idézte fel később egyetemi anatómia előadásain. A hadikórházban folytatott kórboncnoki tevékenysége kapcsán bekövetkezett sérüléssel eredetű sepsisből csodával határos módon felgyógyult.

A pécsi Anatómiai és Szövet-Fejlődéstani Intézetet 1923-tól 1944. június 30-ig első igazgatója, Dr. Tóth Zsigmond egyetemi tanár vezette. Nyugdíjba vonulása után Dr. Vereby Károly nyert kinevezést az intézet vezetésére.

1944 októberétől csak felsőbb éves medikusok, mint diákkörösök oktattak az intézetben. 1945 nyarán Vereby professzor tragikus hirtelenséggel elhunyt. Az intézet felügyelő tanára a Kórbonctani Intézet akkori igazgatója, Romhányi Professor tanszéki elődje, Dr. Entz Béla professor lett. Az előadásokat Dr. Melcer Miklós a Bőrklínika igazgató professzora tartotta, aki korábban 10 évig a budapesti II. sz. Anatómiai Intézetben dolgozott. Entz professzor tudomására jutott, hogy Szentágothai János amerikai fogságban van az ausztriai Bad Salzchriftben. Az Orvosi Kar tagjainak egyetértésével közölte Szentágothaiival, hogy az Erzsébet Egyetem Orvosi Fakultása a pécsi Anatómiai Intézet vezetőjének hívta meg őt.

Szentágothai János 1946 márciusában érkezett Pécsre, és vette át magántanárként az intézet vezetését, 1947-ben lett az intézet igazgatója egyetemi rendkívüli

tanári kinevezéssel.

1954-ben állították fel az új Szövet-Fejlődéstani Intézetet, a Fül-Orr-Gége Klinika létrejöttével felszabadult korábbi Fül-Orr-Gége Ambulancia helyén, a Sallai - ma Ferencesek - utca 33-ban. Ezt ekkor még önálló tanszéknek tervezték, de az eredménytelen tanszékvezetői pályázat után ennek az intézetnek a vezetésével is Szentágothai professzort bízták meg. Meggyőződése volt, hogy a microscopos és macroscopos anatómia két intézetre való szétválasztása helytelen, ezért előbb-utóbb meg is fog szűnni. Ezért ragaszkodott ahhoz, hogy mind a két intézet orvosai egyformán vegyenek részt mindkét intézet munkájában. Sejtése beigazolódott, amikor 1964-ben az Egészségügyi

Minisztérium elrendelte a külön Anatómiai és Szövet-Fejlődéstani Intézet Összevonását. Rendkívül fontosnak tartotta, hogy a fiatalok még medikusként kezdjék el a tudományos munkát. 1946-tól már Pécsen készültek a Kiss-Szentágothai-féle, „Az ember anatómiájának atlasza” című mű ábrái, melynek ötlete Szentágothaitól származott. Kiss Ferenc professor engedélyével el is kezdték az atlasz ábrák rajzoltatását, melyhez a preparátumokat és a művészek számára iránymutató vázlatokat Szentágothai maga készítette, akinek kiváló grafikai kvalitásai voltak, melyeket előadásai alkalmával is tudott kamatoztatni.

Az ábrákat Bezzegh Zoltán grafikus és festőművész készítette.

Az atlasz 1951-től 32 nyelven 82 kiadást ért meg, hazánkban kiadási számban csak a Biblia múlja felül, és orvostanhallgató generációk tanultak és tanulnak belőle ma is.

Szentágothai professor szintén a kiváló előadók közé tartozott. Átgondolt szerkezetű, de legendásan burjánzó asszociációkkal átszőtt, gazdagon illusztrált előadásai mindig rendkívül színesek voltak, és kifejezésre jutott bennük páratlanul gazdag irodalmi, történelmi, filozófiai és technikai műveltsége. A szerkezetet mindig funkcionális szemlélettel ismertette,

és főleg zsigertani és idegrendszeri előadásaiban gazdagon kitért a klinikai vonatkozásokra. Rendkívüli asszociációs készsége hajszálfinom helyzetfelismerő képességgel párosult, ami pontosan egy pillanattal előbb térítette vissza a fő témához, mielőtt a találó hasonlat vagy anekdotikus példa elkalandozássá vált volna. Nem véletlen, hogy előadásai katalógus tartása nélkül vonzották a hallgatókat, és mindig zsúfolt tantermekben adott elő, ahol rendszerint a lépcsőn is ültek. Ragyogó ábráit sokszor két kézzel rajzolta (pl. a gerincvelő átmetszetét).

1946 márciusától az intézet kutatási iránya természetesen adódott abból, hogy Szentágothai az általa korábban Budapesten művelt *synapsis degeneratio*s kutatásait magával vitte új munkahelyére. Ezzel és a *stereotaxicus* módszer bevezetésével a pécsi intézet néhány év alatt a modern szemléletű funkcionális neuroanatómia és határterületeinek fontos metodikai fellegvárává vált.

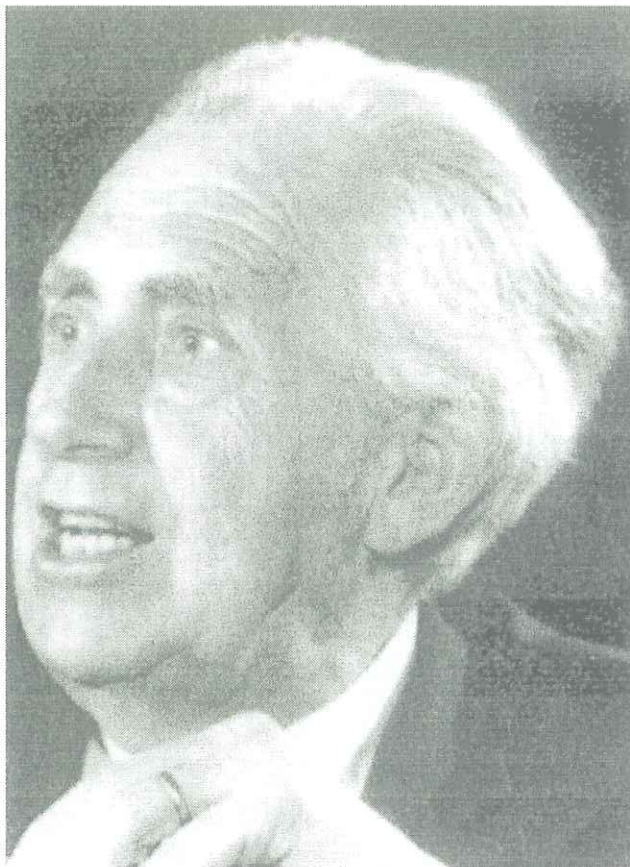
A sokirányú *stereotaxicus* munka szükségessége tette a fontosabb kísérleti állatok agyának pontos térbeli feltérképezését. Az intézetből a macska, tengeri malac és patkány agytörzséről publikált ilyen atlaszok valóban hiánypótlók voltak. Nem meglepő, hogy a Magyar Tudományos Akadémia Szentágothai Jánost már 36 éves korában levelező tagjává választotta.

Az intézet másik nagy kutatási iránya a Neuroendokrinológia lett. Ezen a területen tanítványai, Flerkó Béla (tanszéki utódja, a POTE egykori rektora), Halász Béla, Mess Béla érték el kiemelkedő eredményeket. Nagy sikert aratott az 1962-ben angol nyelven megjelent Szentágothai-Flerkó-Mess-Halász: „*Hypothalamic Control of the Anterior Pituitary*” című mű, mely több mint egy évtizedes kutatómunka eredményeit foglalja össze, és több kiadást megért a rendkívül nagy nemzetközi érdeklődés miatt. Mutatja Szentágothai zsenialitását, hogy noha ő nem ebben volt

érdekl, mégis felismerte, az ebben rejlő lehetőségeket.

A harmadik kutatási irányt a kísérletes Neuroendokrinológia jelentette. 1949-ben elrendelte, hogy az intézetben mindenkinek meg kell tanulnia angolul, hogy publikálni tudjon.

Mivel eleinte a fiatal munkatársak közül senki sem tudott angolul megírni egy dolgozatot, hosszú éveken át ő írta meg angolul a magyar nyelven neki átadott kéziratokat, még akkor is, ha ő maga nem szerepelt a cikkben társszerzőként.

Vallotta, hogy “minden a módszer” (K. Ludwig). A magas szintű technikákhoz és módszerekhez azonban sok pénz kell. Abban az időben az ország határai még zárva voltak, sem nyugati színvonalú műszerek, sem a szükséges vegyszerek nem álltak rendelkezésre. Szentágothai zsenialitását mutatja az is, hogy az itthon lévő eszközökkel, és elérhető vegyszerekkel nemzetközileg elismert eredményeket tudott felmutatni.

A diákkörökben mindig meglátta a reményteljes kutatót, és mindig úgy irányította őket, hogy kihozza belőlük a tehetséget. Fiatal munkatársaival szinte minden vasárnap 15-20 km-t gyalogolt a

Mecsekben, s közben tudományról, filozófiáról, történelemről, művészetekről, irodalomról folyt a beszélgetés vagy vita. Nem ritkán 25-30 perc alatt készített kiemelkedő posztimpresszionista akvarelleket. Rendkívüli műveltséggel bírt. Szeretett gombát gyűjteni, és rákászni. Ezek elkészítésében is nagy mester, kitűnő szakács volt.

Szeretett Péccett dolgozni. “A pécsi emberanyagot jobban szerettem, hallgatókban is, mint a budapestit.” - mondta egy vele készített interjúban. 1961-ben az Egészségügyi Minisztérium Kiss Ferenc professzor nyugdíjba vonulása után helyére Szentágothai Jánost kívánta Budapestre vinni. Kérték, hogy pályázzon a meghirdetett tanszékre, biztosan megkapja. Nemet

mondott: "Én nem pályázattal, hanem kari meghívás alapján kerültem a pécsi egyetem anatómiai tanszékére; nem lenne tehát becsületes, ha innét pályázattal távoznék. Ha a minisztérium akarja, helyezzen át a budapesti tanszékre, de én nem pályázom!" Két éves huzavona után, 1963 őszén sajnos már a budapesti Anatómiai Intézetben folytatta oktató- és kutató munkáját.

1967-ben publikálta Sir John Eccles-szel, és a Japán M. Ito-val közösen a "Cerebellum as a Neuronal Machine" című munkáját. Érdeklődése a hatvanas évek végétől a nagyagykéreg funkcionális organizációjára fókuszálódott. Szentágothai professzor munkatársaival az agyműködés jelenlegi legmodernebb neuronhálózati szemléletét és az agykutatás egyik legújabb komplex metodikai irányát dolgozta ki. 1970-ben Állami Díjat, 1985-ben Akadémiai Aranyérmét kapott.

Budapesten két tudományos monográfia és 94 tudományos könyvfejezet, illetve folyóirat közlemény mellett megírta háromkötetes "Funkcionális anatómia" tankönyvét, amely 1971 óta - Réthelyi Miklóssal később átdolgozva - az ország valamennyi orvosi karán medikusgenerációk által használt kiváló tankönyv.

Hazai és nemzetközi társaságok elnökségének tagja vagy elnöke, alelnöke volt. Számos bizottságban dolgozott vagy elnökölt.

A Magyar Tudományos Akadémiának 1948 óta levelező, 1967 óta rendes tagja. 1967-73 között a MTA Biológiai Tudományok Osztályának titkára illetve elnöke, 1973-76 között az MTA alelnöke, 1976-77-ben megbízott, 1977-85-ben választott elnöke. 1976-ban ment nyugdíjba, mint intézetvezető egyetemi tanár. Ennek ellenére továbbra is rendszeresen előadott az intézetben magyar, német és angol nyelven. Az 1970-es évek végén szívinfarktust kapott.

Két parlamenti cikluson át volt országgyűlési képviselő (1986-94). Mindig a magyar tudományos kutatás jobb pozíciójáért, a tudományellenesség ellen harcolt. Sokan voltak kíváncsiak véleményére, tanácsaira. 1990-ben elvállalta a TIT elnöki tisztét.

Szentágothai szinte egész életében - mint sokszor

mondotta is - "mind a két végén égette a gyertyát". Nyugdíjba vonulását követően is számos társadalmi elfoglaltságot vállalt. Sok tudományos és keresztény társaságnak, baráti körnek volt aktív tagja.

Óriási nemzetközi népszerűségnek örvendett. Az 1986-ban Kanadában rendezett élettani világkongresszuson viharos tapsal köszöntötte a hallgatóság, amikor felkért előadóként megjelent az emelvényen.

Óriási nemzetközi tekintélye miatt állandóan előadni hívták hazai és nemzetközi kongresszusokra, szimpóziumokra. Nem törődve mindjobban fáradó szíve figyelmeztetéseivel, 82 évesen még Amerikába is elment, mert úgy érezte, ez neki a tudománnyal és hazájával szemben olyan kötelessége, mely életénél is fontosabb. 1994. szeptember 8-án szíve hirtelen megállt.

Reggel szokása szerint korán felkelt, és íróasztalánál dolgozott néhány órát. Ezt követően kávéval ébresztette feleségét, majd átölelte, és meghalt. Szép halála volt. Ám pótolhatatlan veszteséget okozott családjának, barátainak, tanítványainak és az egész magyar és nemzetközi tudományos életnek. 1994. szeptember 20-án 13 órakor vettek tőle örök búcsút a Farkasréti temetőben.

A fentiekből is kiderül, hogy Szentágothai János kiváló és zseniális ember volt. Az, hogy nem kapott Nobel-díjat - annak ellenére, hogy abszolút méltó lett volna rá - sohasem zavarta. Számára a tudomány maga, a tudományos felismerés pillanata és tanítványainak sikerei jelentették a jutalmat. "Hozzám igazán kegyes volt a sors; kiváló tanítványok egész sorával áldott meg, akik tudományos kutatásaim során néhány jelentősebb megismeréshez segítettek. Ők a büszkeségeim."

-Solymos Andor-

Irodalom

Flerkó Béla: *Szentágothai János, A múlt magyar tudósai, Akadémiai Kiadó, 1998*

Századfordító magyarok: *Szentágothai János*

- Nos, uram, Önt meg kell műteni.
- Azt nem. Inkább meghalok.
- A kettő nem zárja ki egymást!

Az Egyetemen:

- Tanár Úr! Nem érdelem meg azt az egyest, amit a feleletemre kaptam!
- Egyetértek, de sajnos ez a legalacsonyabb jegy, ami az egyetemen adható!

Rosszindulatú volt a betegséged? - kérdi egyik diák a kórházból nemrég kiengedett társát.

- De még milyen rosszindulatú - válaszol az. - Pont a vizsgák előtt gyógyultam meg.

A mákos bab úgy készül, hogy kettőt lapozunk a szakácskönyvben.

És a 8. napon mondá az Úr: Ok Murphy Te győztél!

Ebben a számban az Magyar Fogorvostanhallgatók Egyesülete (továbbiakban MFHE) választás eredményéről, mely 2003. február 26-án zajlott le, és a március elsejei Budapesti országos kongresszusról szeretnék írni.

Először a választásokról. Aki jelen volt, név szerint már ismerheti a jelölteket. Azonban pár szóban bemutatnám az MFHE-PHB (Pécsi Helyi Bizottság) vezetőségét. Az elnök továbbra is Rébay Domonkos maradt. Ő jelenleg III. éves, és mint említettem, már tavaly is ő töltötte be ezt a posztot. Pár mondatban szeretném bemutatni, hogy Ti is többet tudjatok róla.

-Mi az, amit feltétlenül tudniuk kell Rólad a hallgatóknak? Mik az eddigi eredményeid, közösségi munkáid?

2001 nyarán instruktorként kezdtem dolgozni a Hallgatói Önkormányzatban, majd vezető instruktornak választottak. Ezt a tisztséget a mai napig is ellátom. Számos rendezvény megszervezésében és lebonyolításában vettem részt, így pl.: gólyatábor, gólyabál, gólyafilm elkészítése, gólyaavató, „játsszóház”, vizivetélkedő, tankönyvvásár, városi vetélkedő, jégpálya party, anatómus-medikus találkozó, ER film klub...

Immáron második éve vagyok az MFHE-PHB elnöke. Mint ismeretes 2002 őszén Pécs adott otthont az Országos Fogorvostanhallgatói Diákkonferenciának, melynek előkészítése és tényleges megszervezése egy évi igen komoly munkát igényelt. A visszajelzésekből – mind oktatói, mind hallgatói részről – egyértelműen kitűnik, hogy a Pécsi Helyi Bizottság kiválóan vizsgázott.

-Mik az MFHE-s terveid a jövőre? Mit szeretnél elérni?

Szeretném a fogorvostanhallgatói évfolyamokat még jobban összekovácsolni. A régmúlta visszatekintve feleleveníteni a jól szervezett fogász programokat, belevonva az oktatókat és a Kliniká dolgozóit is.

-Te lettél az országos elnökhelyettes is. Miket szeretnél változtatni, újítani?

Egy-egy helyi bizottság programjának legyenek résztvevői a budapesti, debreceni, szegedi és pécsi

Fogász- oldal

diákok is. Ezzel elmélyítve és szorosabbra fűzve a hallgatók közti barátságot.

Terveim között szerepel, hogy minél több hallgató - országos szinten - cseregyakorlat keretében utazhasson külföldre tapasztalatszerzés céljából.

Feltétlenül szükséges, hogy diplomás orvosaink megfelelő felkészültséggel rendelkezzenek az EU elvárásainak tekintetében.

Az alelnöki posztot eddig Radácsi Andrea töltötte be. Ő jelenleg V. éves fogorvostanhallgató, a továbbiakban nem vállalta. Így az új alelnök Muzsek Zsófia lett. Érdekes lenne magamnak kérdéseket feltenni, így inkább csak írok néhány mondatot, ami esetleg Titeket is érdekel:

A helyi alelnöki poszt mellett jelenleg én vagyok országos szinten a Tájékoztatási és szervezési elnökhelyettes. Másfél éve írok és szerkesztek a Confabulában, állandó rovatként a Fogász-oldalt és az Instruktork-oldalt. Egy éve vagyok olvasószerkesztő is. Az idei tanévben instruktorként is működtem. Részt vettem ezen felül az októberi Országos Fogorvostanhallgatói Diákkonferencia megszervezésében. Voltak más közösségi munkák is, de nem szeretnék benneteket ezzel untatni. A jövőre vonatkozó tervekről: Szeretnék kicsit több kapcsolatot létrehozni az évfolyamok között, és a helyi MFHE-s ügyek átrendezésében Domonkosnak segíteni, országos szinten is megfelelő kapcsolatokat kiépíteni. Fontos tudni, hogy egy teljesen új, tervekben és ötletekben gazdag vezetőség került most az országos posztokra, akik már eddig is sokat dolgoztak, és bizonyították rátermettségüket.

Az országos tisztségem fő feladatköre, hogy a hallgatókat tájékoztassam különböző rendezvényekről, nem csak Pécsen, hanem országos szinten is. Továbbá a Ti kéréseiteket, esetleg problémáitokat is tolmácsoljam a vezetőség felé. Szívesen segítek bárkinek, ha tudok.

A gazdasági titkári posztot Sebestyén Balázs vette át.

-Honnan ismerhetnek Téged a diákok?

III. éves hallgató vagyok, és 3. éve lakom a B kollégiumban, melynek kollégiumi bizottságának tagja vagyok, illetve jelenleg a DJB-ben is dolgozom.

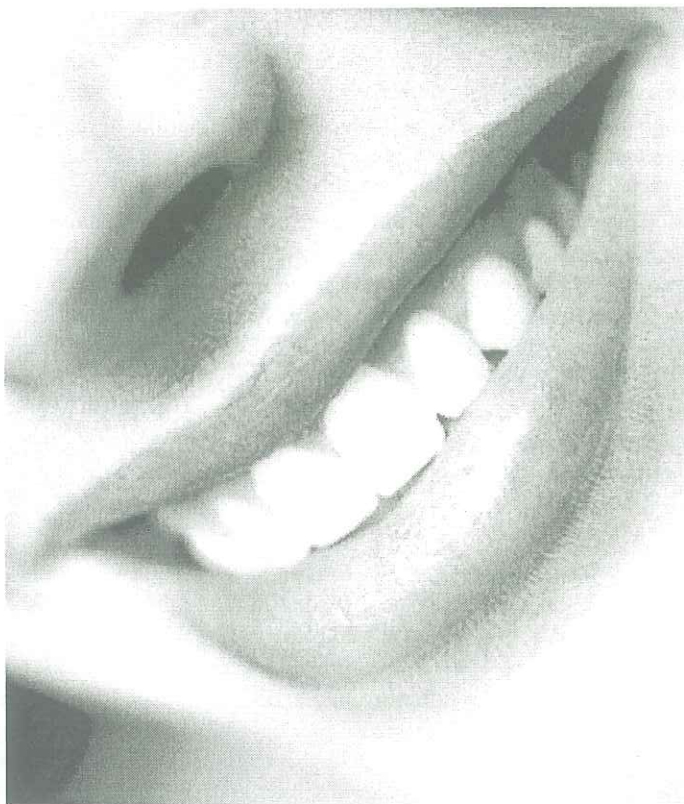
-Hogy jött az elhatározás, hogy elvállalod ezt a posztot?

A kollégiumi bizottságban eltöltött két év alatt, tapasztalatot szerezhettem a gazdasági irányítás terén, amit itt hasznosíthatok.

A külügyi titkári poszt pedig Zoltán Krisztina V. éves hallgatótól Tóth András (IV. évf.) „kezébe került”.

-Hogyan kerültél erre a posztra?

Először személyes úton kezdtem el érdeklődni a külföldi cseregyakorlatok iránt, mivel úgy gondoltam, érdekes lenne megismerni más országokban hogy is folyik a munka. Ezek után Rébay Domonkossal – ő volt az elnök már az előző évben is – beszéltem erről. Mivel tudom, hogy elég nehéz pontos információkhoz jutni ebben a témában. Ugyanakkor fontosnak tartom, hogy a fogorvostanhallgatók is kimehessenek külföldre, ahogy ez az ÁOK-soknál a Hum-sirc-en keresztül már régóta jól működik. Nos, innen jött az elhatározás, hogy elvállaljam a külügyi titkárságot.

-Vettél-e részt korábban is közösségi munkákban?

II. éves koromban HÖK Választmányi tag voltam. Idén pedig bekerültem a Fogászati Klinika Oktatási Bizottságába, mely még csak most kezdi meg munkáját.

-Mik a jövőbeli terveid?

A HB tagjaival szeretnénk a pécsi hallgatókat összefogni, a lehetőségeket maximálisan kihasználni. Feladatom, hogy minél több kapcsolatot létesítsek, és növeljem a cseregyakorlaton résztvevő hallgatók számát.

Lehetőség van külföldre utazni, és folyamatban van a belföldi cseregyakorlatok megszervezése is. Ami külföldet illet, jelenleg öt országgal van bilaterális szerződésünk, úgymint: Egyiptom, Törökország, Lengyelország, Németország, Csehország. A kiutazások érdekében mostanra kidolgoztuk a pontrendszert, és ennek megfelelően megcsináltuk az ehhez szükséges adatlapokat.

Nos, röviden ennyit Rólunk és a tervekről.

Az Országos Elnökség tagjai következnek:

Elnök: Öestereicher Alex (Budapest)

Elnökhelyettes: Rébay Domonkos (Pécs)

Országos cseregyakorlatfelős: Antal Márk (Szeged)

Tájékoztatási és szervezési elnökhelyettes: Muzsek Zsófia (Pécs)

Végezetül szeretnék még néhány szót szólni magáról az Egyesületről. A cél különböző rendezvények és konferenciák szervezése a hallgatók és rezidensek számára a fogorvosképzést segítendő. Helyi és külföldi cseregyakorlatok biztosítása, mind a nyári, mind pedig az évközi gyakorlatok terén. Megjegyzem ez csak a tagok számára elérhető.

Taggá bármely fogorvostanhallgató és 35 évnél fiatalabb fogorvos válhat azáltal, ha befizeti a tagdíjat, mely egy évre szól. Igyekszünk egységesíteni a tagságokat. Akik jelenleg egyesületi tagok, azoknak még automatikusan szeptemberig meghosszabbítottuk. A jövő év kezdetétől azonban a tagság egy tanévre szól, bármikor lépjen is be a jelölt.

Várjuk jelentkezéseket. Amennyiben bárkinek bármilyen kérdése van, arra szívesen válaszolunk, és mindenben igyekszünk segítségetekre lenni, forduljatok hozzánk bizalommal, akár személyesen, akár e-mailen keresztül, cím: mfhe-phb@primposta.hu

-Sofi-

Readme.txt

MYANMAR

Most megint egy kevésbé ismert, de annál érdekesebb ázsiai országot Myanmar (régai nevén Burma) szeretném megismertetni Veletek. Az ország India, Kína, Bangladesh és Thaiföld között helyezkedik el. Alapterülete kb. 650 ezer km² majdnem kétszer akkora mint Németország, lakossága 45 millió fő. A népesség nagy része birman (68%), ezenkívül a hivatalos adatok szerint 135 nép él az országban, így elég gyakoriak az etnikai feszültségek. Mélyen vallásos országról van szó, amit a több mint 4 millió pagoda és kolostor is igazol. Fő vallás itt is a buddhizmus (89%), ezenkívül jelentős iszlám és keresztény közösségek vannak (4-5%). Az analfabetizmus az ország fejletlen gazdasága ellenére alacsonynak mondható, mindössze 16,7% (Magyarországon 1-2%). A csecsemőhalandóság igen magas (7,5%, Mo: 0,8-0,9%), ehhez jön a születéskor várható alacsony élettartam, mely mindössze 54 év (Mo: 68). Az orvosokkal való ellátottság rendkívül rossz: egy orvosra 12.500 lakos jut, nálunk ez nem éri el az ezret sem. Az időeltolódás + 5,5 óra a miénkhez képest. Az egy főre jutó GDP 770 USD. Az átlagos éves jövedelem 350 USD (84.000 Ft). Az ország pénzneme a kyat (1 kyat = 36,6 forint) Az országban katonai diktatúra van, parlament nem is létezik, az államfő Than Shwe tábornok.

Röviden az ország történelméről:

Az Ayeyarwaddy folyó (Myanmar fő folyója) mentén sok különböző nép élt ezek a pyu, shan, mon (a khmer néppel rokon), és a birmanok. 849-ben alapították meg a

birmanok az első városukat, Bagan-t ami később a birodalom

központja lett. 1044-ben Anawratha lett a Bagan birodalom királya. 1056-ban egy mon szerzetes a buddhista vallásra térítette.

Ezután meg akarta szerezni a mon királytól a buddhista szent szövegeket, de nem kapta meg ezért, 1057-ben megtámadta a mon birodalmat. 30.000 foglyot ejtettek, többek között művészeket, tudósokat ami a későbbi fejlődés szempontjából meghatározó volt. Mon stílusú pagodákat építettek és még a mon írást is átvették. A monok leigázása után az északi Shan és a nyugati Arakan birodalmat is meghódította. A következő uralkodók délre terjeszkedtek, ennek azonban 1287. véget vetett Kublaj kán hódítása és a birodalom szétesett. Ezután a Tangu dinasztia jutott hatalomra. 1530-ban lépett a trónra Tabengshweti és rendkívül agresszív terjeszkedésbe kezdett, helyreállította a Bagan birodalom határait és egy rövid időre Sziámot is uralma alá hajtotta. Majd megint folyamatosan veszített a birodalom jelentőségéből és 1752-ben a Mon birodalom annyira megröszdött, hogy már városokat hódított meg. 1753-ban Alaungpaya jutott hatalomra és visszahódította a monok által elfoglalt városokat és később a teljes Mon birodalmat meghódította. A következő uralkodók agresszív nyugati terjeszkedésbe kezdtek és lassan már Bengáliát fenyegették, ami ekkor brit gyarmat volt. 1824-ben került sor az első brit - burmai háborúra, melynek során az Arakan területeket és egy provinciát át kellett adniuk a briteknek. 1852 - ben újabb háború tört ki, ennek során a britek meghódították dél Burmát.

1886-ban egész Burma a briteké lett. A hódítók nagy infrastrukturális fejlesztéseket hajtottak végre, ami robbanásszerű gazdasági fejlődést hozott: 1855 és 1930 között megtízszereződött a mezőgazdasági művelés alatt lévő területek mérete. A második világháború alatt 1942-ben a japánok meghódították Burmát egy kisebb nacionalista csoport (vezetője Aung San) segítségével. A britek kivonultak, de a felégetett föld taktikáját alkalmazva elpusztították az évtizedek alatt felépített infrastruktúrát. 1945-márciusában mikor már nyilvánvalóvá

vált, hogy a japánok el fogják veszteni a háborút Aung San átállt a szövetségesek oldalára. 1948-ban megalkult az önálló demokratikus Burma, de ezt követően az országban lévő kisebbségek folyamatos lázadásokat robbantottak ki. 1962-ben Ne Win tábornok a katonai vezetés egy részével puccsot hajtott végre, feloszlatta a parlamentáris szervezeteket és katonai kormányzást vezetett be. A diktatúra a marxizmus és a buddhizmus elemiből álló "szocializmus burmai útja" ideológia mentén politizált. 1972-ben megszűnt a katonai kormányzás és pártállami diktatúra vette át a helyét. A gazdasági nehézségek miatt 1988 márciusában újból lázadások törtek ki. Hónapokig nem tettek semmit a lázadások ellen, majd katonai erővel levették őket. Újra katonai kormányzást vezettek be, és megígérték a demokrácia bevezetését. 1989-ben Aung San Suu Kyi-t az ellenzéki párt vezetőjét háziőrizetbe helyezték. Az 1990-es választásokon az ellenzék 82%-os győzelmet ért el, de mégsem történt meg a demokrácia visszaállítása, ma is több ezer politikai fogoly van börtönben.

Nyelv, írás:

Az ország hivatalos nyelve a birman, de angolul szinte mindenhol tudunk kommunikálni. A birman teljesen eltér az összes környező ország nyelvétől. A beszéd nagyon ritmikusnak hangzik, ennek oka, hogy minden szó egy szótagból áll, amit négyféle hanglejtéssel lehet ejteni, ettől függően változik a jelentés, ugyanúgy mint a kínaiában. Az ábécé 12 magánhangzóból és 32 mássalhangzóból áll. Az írás rendkívül érdekes és a bonyolult betűk körökből, körszeletekből és hajlatokból

állnak. A számrendszerük decimális, a számokat is a fent leírt módon írják, így ha valaki ide utazik, legalább a számok írásmódját feltétlenül tanulja meg!

Szokások , Érdekességek:

A strand kivételével nem illik rövidnadrágot és ujjatlan pólót hordani, bár senki sem szólja meg a másikat, de ezzel neveltségessé tehetjük magunkat! Ha bemegyünk egy házba, akkor a cipőt mindig le kell venni! Templomokba szigorún mezítlábal szabad bemenni! Köszönéskor kezünket az arcunk előtt összetesszük és meghajolunk! A fej a buddhistáknál a legszentebb testrész, senkinek sem szabad a fejét megérinteni!

-sZs-

16 mondat, amiktől egy

nő megőrül

1. Nem igaz, hogy minden h o n n a n e l k é s ü n k miattad!

2. Már egy órája bent vagy a fürdőszobában, én is bejuthatnék egy percre?

3. Miért kell neked idén új csizma, amikor tavaly vettél egy magas sarkú feketét!

4. A telefon gyors információcserére való, és nem arra, hogy életed regényét átbeszélj a barátnőddel!

5. Csak nem képzeld, hogy végignézzük ezt a limonádé filmet, amikor meccs van a kettesen!

6. Ha valaki ennyire elkényezteti a gyerekeit, ne csodálkozzon, hogy egy bögrét sem mosnak el maguk után!

7. Váltás már sebességet, nem hallod, hogy szenved a motor?

8. Mi a csudának vennél új ruhát, amikor nekem

ebben az itthoni kis sortban tetszel legjobban?

9. Finom lett a töltött csirke, de legközelebb kérdezd meg anyut, hogy ő mivel fűszerezi!

10. Én költöztem el a lakásból vagy a virágaid?

11. Persze, hogy szeretlek!

12. Persze, hogy csinos vagy!

13. Egy kétyerekes anya ne tegye-vegye magát idegen pasasoknak!

14. Azt akarod, hogy éhen haljak, vagy előadsz valami rágnivalót?

15. Dehogy horkoltam, már megint képzelődsz!

16. Atyaúristen, csak nőkkel ne kezdjen az ember!

Művi

Kritik

AVAGY
KÖRBE VESZNEK

„Szóval, milyen filmre is megyünk?!”

„Olyanra, ami közben sokszor oda fogsz bújni a párod nyakába...”

Mint utóbb megtudtam a választott film „A kör” volt, akinek ez nem mond sokat annak elárulhatom, egy amerikai horrorról van szó...

Még a '90-es évek elején került kiadásra regény formájában az eredeti történet, majd az 1998-ban megszületett filmváltozat számos más nagysikerű borzongató folytatást – egyesek szerint utáztatokat – keltett életre...halálra!

Létezik egy videofilm, ami rendelkezik egy olyan – korántsem figyelmen kívül hagyható – tulajdonsággal, miszerint aki végignézi ezt a szalagot, annak pontosan 7 nap múlva meg kell halnia. A sejtelmes történet valami ilyesféleképp kezdett körvonalazódni már a mozi első negyed órájában.

Természetesen nem lenne sztori, ha az első pár percben főszereplőnek tűnő tini lányról - aki persze mégsem lehetett az, hiszen a főhős azért csak nem fog kimúlni a műsor első felvonásának legelején – nem derülne ki, hogy ő is látta azt a bizonyost...és pont aznap egy hete, hogy ez történt!!!

Az is evidens ezek után, hogy a zsenge kis teremtsnek ezek után nincs helye többé az élők sorában. A lány halott, a barátnője (aki Vele volt azon az estén) beleőrült a látottakba, a kis unokaöcs pedig már jó előre tudott az egészről!?

A kisfiú figurájában elsöre szembetűnik (korához képest szokatlan) önállósága és magabiztossága, aztán ott vannak azok a furcsa megérzései is... ezek valószínűleg az átlagosnál jóval magasabb szintű érzelmi intelligenciájából fakadhatnak. Aztán feltűnik az inént

emlegetett kisfiú anyukája is, – a gyengébbek kedvéért tisztázzuk : ő a meggyilkolt lány nagynénje és egészen mellékesen az egyik fontos figurája a filmünknek - aki kissé szeleburdi és elég szétszórt újságíró, de ha kell azért össze tudja kapni magát! Majd elfelejtettem azt a tényt megemlíteni, hogy a halál oka ismeretlen és érthetetlen. Ezért is kezd el nővére kérésére Rachel Keller (azaz Naomi Wats) kérdezősködni az esetről...

Hamar eltalál egy faházás fogadóba, ahol a fiatalok – mert igazából a kazettának négy áldozata volt – a végzetes estén nem találva jobb elfoglaltságot megnézték azt, a borító nélkül a polcon árválkodó szalagot. Kiveszi a 12-es bungalót, megnézi a látszólag összefüggéstelen képek montázsából álló rövid filmszösszenetet, ami jellegzetes motívumokat, tárgyakat, képeket vonultat fel : világítótorny, kút egy tisztáson, habosan morajló hullámok, vadul vágtazó lovak és egy szomorú női alak tükörképe...

Majd megszakad a film. A szürkésen zizegő képet a telefon csörgése töri meg : a vonalban egy hang közli, hogy 7 nap múlva Ő is meg fog halni!

(Hát ez van ha valaki túlságosan kíváncsi !)

Na jó, még annyit elmondok, hogy a volt férj is belekeveredik az ügybe. Ő ugyanis egészen véletlenül kitűnően ért a filmes és fotós praktikákhoz és számos hasznos információval segíti a nyomozás előmenetelét.

Maga az egész alkotás mondhatni elég érdekes szemléletű, mozaikos felépítésű mű. A képi világ nemesen egyszerű, mégis ámulatba ejti a nézőt a fordulatossá szerkesztés és a fantasztikus technikai megoldások! Ami pedig még egy fontos jellegzetessége, hogy a titokzatos ellenség nem egy vérengző szörny vagy éppen egy megtébolyult tömeggyilkos, hanem még a film végére is elég megfoghatatlan...és ettől még sokkal FÉLELMETESEBB!!!

Kellemes borzongást kívánok hozzá!

Aurum

ptoe

Ezen rovatunkban híres oktatóink még híresebb aranyköpéseit szedtük össze, és ezzel ösztönöznénk egyben titeket is arra, hogy a gyűjtéseiteket (ha van), ugyan tegyétek már közzé, osszátok meg velünk is!

Az alábbiakat Dr. Tóth Pál előadásán és gyagorlatain (humán anatómia) volt szerencsénk megismerni. (Szögletes zárójelben az előzmények, magyarázatok...)

Az arteria femoralis tehát megcsókol egy békát és arteria popliteavá válik.

Ne ne vess, sokszor leszel olyan helyzetben, hogy fogatlan kukacnak kell képzelned magad!

A trochanter major legfeljebb a veled szemben álló os pubisába ütközhet bele.

[Én nem esek a saját medencémbe...]

Miért? Kit szeretnél, hogy beleessen a medencédbe?

Képzeljétek azt, hogy farkatlan mókusok vagytok...

A tuber ischiadicumot kitapinthatjátok, de ne menjetek túl medial felé, mert valahová máshová csúszik.

Ez egy közönséges, mezei, tökös laphám.

[az os pubis kitapintása]

Na ne disznólkodj, mert rácsapok a kezedre!

Most inkább ne soroljunk el minden olyan mozgást, ami a csípőizületből kivitelezhető.

Tudod mi az abszolút tudathasadás? Ha van véleményed, de nem értesz vele egyet.

Még szerencse, hogy nem vagyunk egyformák, ugye Marci?

Az aponeurosis nem egy időskori elmebetegség.

A fascia nem az amerikai titkosszolgálat szidalmazása, de nem is köszönés egy nemi szervnek.

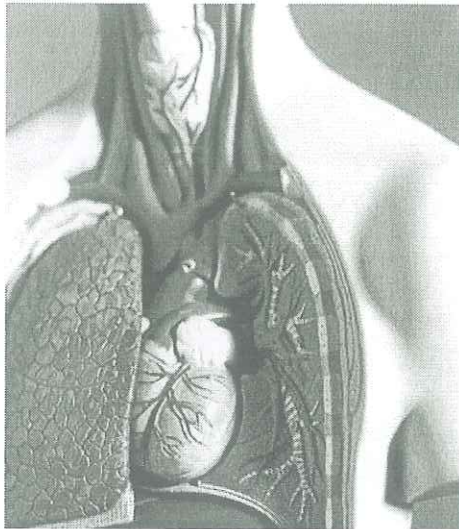
[nyaki bordák]

Ne ne vess, kígyó korodban neked is voltak!

A curvatura major nem több rossz hírű nő kirándulása a Mecsekben.

[fascia! –válasz egy kérdésre]

Csúnyán beszélsz, de igazad van.

Téged csak az erek érdekelnek, a ció nem?

Az ureter nem az Úristen altatószere.

[nyelvnél]

A m. longitudinalis superior más néven m. levator clitoridis.

Ja, te már nem vagy velünk.

Elfelejtettem, hogy nem kommunikálsz velem.

A Bowman-tok nem egyes szám első személyű mozzanatos ige...

[telik az idő]... hát nem tudod elképzelni? Én bowmantok, te bowmantasz, ő...

[nyak boncolásánál]

A lig. longitundinale anteriust azért hagyjátok meg.

A m. cremaster rögzített herék esetén a törzset előrehajtja.

[Vizsgáló: A spermium acrosomája, mint bukósisak, mechanikai védelemre szolgál.]

Miért, magának a falon csattan?

[szöveten...]

Ha lehajolsz, beállítok neked valamit.

[variációk a chiasma opticumra]

Chiasmama, chiasmámegint...

Gastro -oldal

SÜTI

Sajnos nagyon jó dolgok ezek. A múltkor például csoport bulit rendeztünk és húsz személyre csináltam tiramisut. Nem nagy ördögösség, főleg ha nem mascaronét vesz az ember alapul, hanem a sokkal könnyebben kezelhető natúr vajkrémek egyikét. Én a pécsi illetőségű tejüzem termékét választottam. Natúr ugyan, de enyhén sós karakterű, kellemesen savanykás.

Az állaga pedig erre a célra egyenesen ideális. Előnyös, ha a tálalás előtt egy nappal készítjük el, így összeérnek benne az ízek. Én is így tettem. Azzal kezdtem, hogy főztem 4-5 dl kávé, amit felturbóztam egy üvegcsé (2 dl, nem 7,5!) rummal. Krózosok Tia Mariával is próbálkozhatnak. Körülbelül fél decit ebből a kellemes elegyből egy keverőtál mélyére bocsátottam és hozzátettem még négy doboznyit a fent említett vajkrémből és annyi porcukrot, hogy pont finom legyen. Aztán előkaptam egy másik öblös tálalót és négy csomag babapiskótát. A kávéból lapos edénybe öntöttem annyit, hogy 6-8 darab piskóta kényelmesen megszívja magát vele, aztán ezekkel beterítettem a nagy öblös tál alját. Rákentem 3-4 evőkanál krémet, aztán megint kávé piskóta, megint krém. A tetejére végül krém került, és meghintettem kakaóporral (nem instant, hanem valódi). Ezt az utóbbit persze megtehetjük közvetlenül tálalás előtt is. Azt hiszem ízllett a csoportnak, mert alig maradt belőle pár morzsa, szegény párom nagy bánatára.

A másik kellemes élményem a citromos lepény volt.

Végre megtudtam, hogyan készülnek azok a piték, amiket a Tom&Jerry-ben kentek szét egymás fején. Ha ez még más valakit is érdekel, az jól figyeljen most. Először is gyúrni kell egy jó kis tésztát. Kell hozzá 25 dkg liszt, fele annyi margarin vagy vaj, csipet só, ezt gyorsan kell összegyúrni, aztán bele kell dolgozni egy deci vizet. Le kell fedni folpakkal és 2 órára hűtőbe tenni. Aztán fogunk két citromot, az egyiknek lereszeljük a héját, majd mindkettőnek kifacsarjuk a levét. A héj meg a lé is mehet egy edénybe, mert így erősen potenciózzák egymás ízhatását a későbbiekben. Egy másik tálba ejtünk két egész tojást és hozzáteszünk 15 dkg cukrot és habosra keverjük. Elegyítjük a „citromkivonattal”, aztán felolvasztunk 8 dkg vajat és a keverékbe csorgatjuk. Összekeverjük jól. Kivajazunk egy klasszikus fodros szélű piteformát, azt kibéleljük a tésztával, de úgy ám, hogy a szélét is befedje, mert a citromos krém színültig meg fogja tölteni. Abban az esetben, ha a formánk 23 cm átmérőjű. Ezt akkor tudjuk legegyszerűbben ellen-

őrizni, ha valóban beleöntjük a krémet. Tehát tegyük így. Legutóbb 100 fokra előmelegített sütőben melengtettem egy szűk órán át. A lényeg, hogy a tészta ne maradjon nyers, a tölteléknek nem kell megszilárdulnia. Az év és a nap bármely szakában elkészíthető és nagy valószínűséggel nagy sikert fog aratni.

Egyetek jól!

-domány-

FreeWare

HASZNOS ÉS INGYENES A SZÓTÁR

A magyarok is már kezdik kiismerni az „akciókra és kedvezményekre” épülő gazdasági rendszereket, és a fogyasztói társadalomnak szánt termékcsaládokat. Nem csoda, hogy az emberek zöme egy ingyenes, vagy túl olcsó termékre kapásból legyint, hisz reflexszerűen keresi a kis csillagos megjegyzéseket, és hogy hol húzzák már megint csöbe. Talán éppen ezért tekinthető briliánsnak és nagyszerűnek Gácsfalvy László saját fejlesztésű program-gyűjteménye.

A www.jomagam.hu oldalról letölthető fordító és szótár program jelenlegi verziója (6.0) már igazán megérdemel egy vastapsot! Nem csupán egyszerű keresési funkcióval rendelkezik, hanem helyet kapott benne egy gyorskereső is, mely hihetetlen sebességgel ugrik

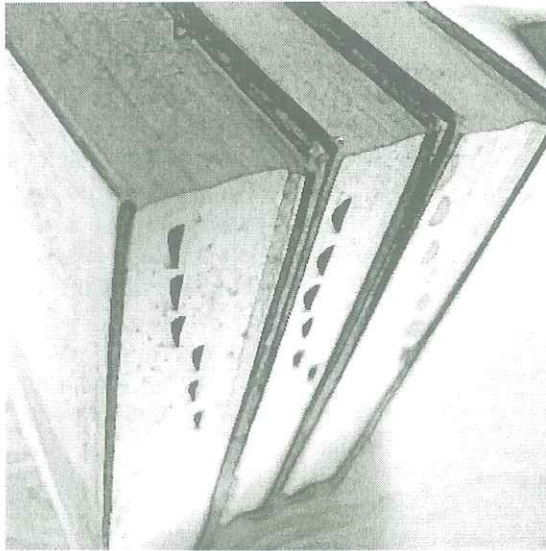
a kívánt szóra, vagy akár kifejezésre. A kis és nagy angol szótár mellett egy német nyelvű szótár is a felszereltség része, és kezelésük könnyen elsajátítható. A fordításra alkalmas felülettel pedig régi álma válhat sokaknak valóra, ugyanis a bemásolt angol szöveg szavai egy kattintásra megjelennek magyar nyelven a szomszédos ablakban, szinonimákkal és egyéb bővítményeikkel; míg magukra a szavakra kattintva egyenként is felvillan a jelentés, ha valakinek ez kényelmesebb, és gyorsabb. Természetesen

új szótár-adatbázis felvételére is van lehetőség, és ha nem ismert szóval találkozunk, pillanatok alatt bevihetjük a megfelelőjét a szótárba. A program szoftveres motorja meglepően gyors és megbízható, és telepítése is problémamentes. A kérdés szinte magától jön: De miért? Miért ingyenes? A válasz valójában egészen egyszerű, hisz Jomagam üzletpolitikája erősen eltér a megszokottól. Csinál hasznosat, ingyeneset és jót, majd mecénásokat és hirdetőket keres.

Semmi más nem marad hátra a cikk elolvasása után, mint letölteni, kipróbálni, használni, és végül elgondolkodni azon, hogy valóban, ez az ember megérdemli a támogatást profizmusa és kiemelkedő hozzáállása miatt. A honlapra tévedve pedig valami különös érzés fogja el a látogatót, hisz a szótár mellett hátterek, versek, novellák, raktárnyilvántartó programok, viccek, természet-tudományi érdekességek is helyet kaptak. Található itt még egy órarend generátor

is, és ami a legmókásabb, a Pizzafutár program. Ha neked valaki föltenné a kérdést, hogy gondoltál-e már a pizzafutárok hajszolt összehangolására, hogy megkönnyítsd munkájukat, és tettel-e ezért valaha akármit is, mit válaszolnál?!? Ahogy a mondás tartja, jó helyébe jót várj; ki mint vet, úgy arat; és az önzetlenséggel ezek szerint ebben az érdekorientált világban is még messzire juthat az ember.

-rafi-

Egy házban egy csomó denevér lóg a gerendán, de egy a gerendán ül.

- Te, hát ez meg mit csinál? - kérdi az egyik.

A másik válaszol:

- Hagyjad, meditál.

Pistike látja télen hogy valami esik az udvaron, odamegy az óvónénihez és megkérdezi:

-Mi esik odakint óvónéni?

-Hó, Pistike.

-Há' odakint!

-Móricka, megnézted a mai újságot?

-Igen tanár úr!

-És mi volt benne?

-Szalonna.

Értetek!

Értitek?

Gondoltam, ha már az instruktorok lusták papírra vetni pár sort, akkor itt az idő, hogy magamhoz ragadjam a tollat. Eseményekben gazdag heteket tudhatunk magunk mögött. Bár nem vagyok teljes mértékben meggyőződve róla, hogy ezzel mindenki tisztában van. Miért is?! Kijelentésem a programokon megjelent résztvevők létszámán alapszik.

Az egy dolog, hogy komolyabb rendezvényekre se jöttök el –vonatkozzon ezt főképp az elsősökre – de a bulikra se. Mi lehet az érdektelenség oka? - Nem tudom, de ezt a kérdést inkább magatoknak tegyétek fel. Arra azért felhívnám a tisztelt nagyérdeműt, hogy Ti is lesztek felsőbbévesek (reméljük), sőt netalántán instruktorok is. Mi lesz akkor később? –Pedig még egy jó néhány év hátra van a pécsi diákéletből.

Ennyi kitérő után térjünk is rá a lényegre.

Március 9-én a FEEFI-vel közös szervezésben egy fergeteges Jégpálya Party-t rendeztünk. A visszajelzések szerint is jól sikerült. Volt zene (persze csak megengedett hangerővel), -híresztelések ellenére- víz nélküli jég, egy kevés korizás, annál több esés, na és kék zöld foltok másnap. Aki fázott –már ha volt ilyen- forralt borral ill. rumos teával melengethette magát a büfé jóvoltából, azért csak módjával. Egy csoportvetélkedőt is sikerült megvalósítani, melyen lelkes kis ÁOK-ás csapatunk a második helyet érte el. S így szép serleggel gazdagodtak,

nem beszélve az oklevélről.

Március 26-án, mint azt a plakátokon is olvashattátok az Orvosi Biológiai intézet oktatóit hívtuk meg (gyengébbek kedvéért: Molekuláris Sejtbiológia), hogy elsős illetve felsőbbéves hallgatóink kicsit más oldalról is megismerjék Öket. „Kérdések tömkelege érkezett hozzánk”. Így instruktorainknak csak pár érdekességgel kellett kiegészíteni. A családias légkör hangulatát forraltborral próbáltuk feldobni, nem beszélve a hagymában gazdag zsírosdeszkákról. Ám még ebből sem sikerült elég bátorságot merítenetek ahhoz, hogy kérdéseket tegyetek fel. Mindenesetre köszönjük az aktív részvételt.

Egy új helyet sikerült felfedeznünk, ahova hétfőn esténként Egyetemi Bulikat szervezünk (ÁOK-EFK). Neve Labirintus Disco. A távolság miatt még az utazást is orvosoltuk, két-két busz szállítja oda és vissza két időpontban a kikapcsolódni vágyókat. Azok számára, akik lehűtenék magukat egy-egy forró tánc után, rendelkezésre áll egy medence is.

Ezen rövid értékelés után a Medikus Hét programjait remélem minél nagyobb számban fogjátok látogatni.

-Rébay Domonkos-
Vezető Instruktor

A réteges öltözködés hátrányai

Gyagyás tempóban jött meg az idei tavasz. A pár napon belüli évszakváltás annyira gyorsan történt meg, hogy az embereken egyszerűen rajta maradt a kabát. Ismerőseim, kiken találkozásainkkor patakokban folyt a víz, arra a kérdésre, hogy nincs-e melegük mind azt válaszolták: ja?!? Észre sem vettem a meleget... Persze, sok mindenre lehet koncentrálni az időjárás helyett, és egyébként is: az időjárással kezdett témáztatás az egyik legnagyobb közhelyforrás.

Szép időnk van ma.

Máris jön Endre. - Szia Endre, szép időnk van ma, huszonhárom fok, és te izzadsz mint egy ló. -Ja?!? (kezdi a jól begyakorolt választ) Észre sem vettem a meleget... Lassan komótosan nekiáll „kihámozkodni” a hőburokból. Van réteg bőven, jobb mint egy hagyma, és ezt a felbukkanó szagra is el lehet mondani. Endrére a reggel folyamán „csak” a következő ruhadarabok kerültek fel: Egy pár téli zokni. (Sosem lehet tudni.) Bakancs. (Csak mer’ az jól mutat.) Fekete GAS nadrág. (Rohadtul szívja a meleget, de legalább megy a bakancshoz.) Bugyi. (Az alsónadrág még nem terjedt el mindenütt...) Atlétapóló. (Az anyák sok mindenhez ragaszkodnak, ami rombolja

az amúgy is gyenge összhatást.) GAS vajszerű ing. (Gyűrődik, bűdösödik, de úriemberes.) Egy pulcsi. (Alsó.) Még egy. (Külső.) Majd ezt követi a kabát.

Szép időnk van ma. Endre itt áll mellettem, és rettentő bűdös. és az

Próbálok a számon venni a levegőt, orromon kifűjni... A szag átható, és felejthetetlen. Végül mégis kimondja azt a mondatot, ami a teljes megsemmisülést jelenti: - Ugye te is ezzel a busszal jössz??? IGEN! IGEN! Ezzel jövök! De jó! Hurrá! Ha rajzfilmben lennének még a „tér” is elhajlana körülötte.

Nagyon szép időnk van ma, és végre megadatott a szerencse: vagy negyven hagymával utazhatok egy buszon. Ezt az illatot nyugodtan szabadalmaztatni lehetne, és ütős reklámszlogenjei sem hagynák az embereket hidegen:

HAGYMALINE. New York-Párizs-London-Pécs. A jó hír igaz, végre megjött a tavasz. Aki teheti, öltözködjön lengébben – és bár hihetetlen, ezzel gyakran humanitárius szolgálatot is végez. Végül még egyszer a (talán nem is olyan szorosan említett, de mindenekelőtti) lényeg: irány ki a levegőre!

-rafi-

MAGYAROS TÜTTYÖLT RATYLI

Hozzávalók:

1.5 kg nyers ratyli
egy jókora pese
2 csobolyó gönyészde (ha lehet pöcörgosi)
3 csipet ciháta

Elkészítés: A nyers ratylit fertályórát posváasztjuk, míg csurmot nem enged. Szépen hőllyén kipicskázjuk, a

nyesedékből pedig apró csulmákat gyúrunk, ezek kerülnek a koshadtba. Közben a pocsadékot megcseppentjük, a ratylit pedig hagyjuk slottyadni. Tyüttyölni csak akkor kezdjük, ha már jól vatyálós. A pesét lesolyvasztjuk, aztán már csak lötytyentgetjük, mert hamar odakaphat, ahova nem szeretnénk.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		11	12	13	14	15	16	17	18	
19			20						21	22	23			24				25	
26				27				28	29			30	31					32	
33						34		B										D	
35				36				37				38	39		40		41		
42		43	44	45			46		47	48	49		50		51		52		
53	54				55	56					57	58				59	60	61	
62			63		64			65		66				67	68		69	70	
71	72				73		74				75		76	77		78			
79		80		81		82					83	84					85	86	
87	88			89			90		91		92		93		94				
95			96		97		98				99		100			101			
102		103		104	105	106			107					108	109			110	
111		112					113		114				115	116				117	
118		119	120				121	122			123	124	125	126	127	128			
129		130				131	132			133		134				135		136	137
138	139	140	141	142							143				144		145		146
147			148				149	150	S				151				152		
153								154	155		156					157	158	159	
160										161					162				

Sziasztok kedves és szorgalmas medikus társak. E félév második rejtvényével álltok most szemben és csak rátok vár, hogy „ízekre” fejtsétek. Az építő kritikáknak igyekeztem megfelelni –Livi, ezt a rejtvényt neked ajánlom!-, ezért talán sikerült egy kihívásokban gazdagabb rejtvényt írni. Jó fejtérést!

VÍZSZINTES:

1.: Étel darab; 6.: Organ (magy.); 11.: Különleges édesség; 19.: Alattomos Zebra!; 20.: Keleti vallás (ang.); 21.: Kicsi földönkívüli; 23.: Vizsgál; 25.: A szó egy darabja; 26.: Név (ang.); 27.: Irodalmi műfaj; 29.: 12:00h; 30.: Az abc ötödik betűje; 31.: Golyó (ném.); 32.: Zorró jele; 33.: A

megfejtés első része; 35.: Tíz (ang.); 36.: Tejmárkanév; 37.: Én járok a probléma végére; 39.: Olvadási pont; 40.: Két lábbal áll!; 41.: Néma gél!; 42.: Az illetankönyv első két fejezete!; 43.: Spanyol fi. név; 46.: Ébredés után erről beszélsz; 49.: Ravasz kezd lenni!; 50.: Fogatlan fésű; 51.: A vadász teszi; 52.: Fegyver; 53.: Kéregető ember; 56.: Egyedül (ang.); 57.: A röhej első percei!; 58.: Az én tejem; 60.: A múlt idő jele; 62.: A bagoly kedvenc mondata!; 63.: Ajándékoz; 64.: A gyík farka!; 65.: A Windows egyik fajtája; 66.: Francia; 67.: A macska első szava kora reggel; 70.: Ági feje!; 71.: A citrom színe; 73.: Téli viselet; 75.: Kutyus; 78.: Az emberi test motorja; 79.: Tele Sport!; 80.: Hibás izomeráz; 82.: Az örület eluralkodik rajta; 84.: A nő az ember életében; 87.: A legkisebb elemi részecske; 89.: Itt tolod el a vizsgádat; 90.: Lusta; 92.:

Rejtvény-fejtvény

Cote d' Azur; 95.: Megrészegült pillanat; 97.: Ha lázas vagy a tested ...; 99.: Platina vegyjele; 100.: Budapesti tudományegyetem vége!; 101.: Amerikai Egyesült Államok (röv.); 102.: Délután (ang.); 103.: Istenhez való Fohászkodás; 105.: Lásd vízszintes 29; 106.: Gondolod Ihatok Holnap!; 107.: Hajó parkoló; 109.: Kevert relé!; 111.: Baba szó!; 112.: Piros gyümölcs; 113.: Hogyan hívják a hím halat?; 115.: A vegyjele; 116.: távozásra; 117.: Rongybaba darabja!; 118.: Nem Sietünk Anatómiára; 120.: Kínai név; 121.: Anatómiát ebből is tanulsz; 125.: Az angol alma közepe!; 128.: Ff. név; 129.: Lyukas ász a pakliban; 130.: Az oszlop teszi a tetővel; 132.: Az izom inas része; 134.: Kevert mélyhűtött csirke!; 135.: Néma vitéz!; 137.: A kén vegyjele; 138.: Kibelezett lúd!; 140.: Szuri; 143.: Itt (ném.), avagy tegnap (fra.); 144.: Ajtót fest; 147.: Rés (ang.) 148.: Kutya Fajta; 150.: A hidrogén vegyjele; 152.: Nem teljesen néma!; 153.: Vasemberek (ang.); 154.: A férfi részleg mellett van; 156.: A Harry Potter könyv/film egyik szereplője; 157.: A disznó mondja; 159.: Semmi baj!; 160.: Ötletes; 161.: A lyukas tüdő teszi ezt; 162.: Hiányos magfolyadék.

FÜGGŐLEGES:

1.: Nem gondolkodik és úgy cselekszik; 2.: Ördög, Sátán; 3.: Citrom (ang.); 4.: Matek óra vége!; 5.: Földön fekvő emberbe rúg; 6.: Kiválaszt; 7.: TVég!; 8.: Terjedő gondolat; 9.: Néma rím!; 10.: Iszik; 11.: Buggyog a víz; 12.: ... caecalis szájadék; 13.: A hullákat szereti; 14.: Az oxigén vegyjele; 15.: A busz itt várakozik az utasaira; 16.: Nem

túl erős fuvallat; 17.: A túloldalra átereszt; 18.: Ha a víz felforr az lesz belőle; 22.: Genus (magy.); 24.: Gyerekkori, fülfájással járó betegség; 27.: A megfejtés második része; 33.: Kevert oroszlán; 37.: Nagymama becézve; 42.: Többesszám (röv.) (lat.); 43.: A drogos ezért elkövet mindent; 44.: Pest mellett van; 46.: Nem igazi; 47.: Ha háború van ez történik; 48.: Járás közben majdnem eslek; 54.: Hidroxil csoport; 55.: A síléc mellé jár; 56.: Nagy elem; 59.: 100 kg; 61.: Az út hossza; 67.: A nagy kérdés; 68.: Ispán eleje!; 69.: Visít a disznó!; 72.: Gödröt lapátol; 74.: A másik adrenalin!; 76.: Állati vág; 77.: Üres kéz!; 79.: Vérzést elállít; 80.: Az én mosóporom!; 81.: Bírósági eset; 82.: Benignus állati ürülék; 83.: Vékony, szeletelt sajt; 85.: Angioblast; 86.: Grammata; 88.: Mankó; 91.: Multi; 93.: Kártyajáték; 94.: A tető széle; 96.: A Gyöngyhajú lány együttese; 97.: Építő játék; 98.: A nihil kezdete!; 101.: Alkarcsontot; 104.: Táptalaj; 108.: Örült a Mezőn!; 110.: Differenciálódás; 114.: A labda két pöttyel; 119.: Névelő; 122.: Zenei irányzat (a Betty nem nevezne annak); 123.: Sok buta ember (röv.); 124.: Retsz; 125.: Prosztaglandin-E; 126.: Támogat; 127.: Réteg (lat.); 130.: Tapos; 131.: Fosztóképző; 132.: Tanárképző; 133.: Adag; 135.: Légüres tér; 136.: Élőhalott; 139.: Emelő szerkezet; 141.: A nitrogén vegyjele; 142.: Jugend Magazin; 145.: ... a hangya; 146.: Lajos a végtelen; 147.: File formátum; 148.: Pécsi Nemzeti Front!; 149.: Felsőruházat; 151.: Győri focicsapat; 155.: Ancient (magy.); 156.: 3,14; 158.: AngolBAN!

Bizonyítvány

Kora tavaszi reggel (03.05)... Buszmegálló (7:33)... Emberek (átlagosan sok)... Busz (27)... Ma reggel rövid (kb. 12 m). Azaz nem csuklós (nem kb. 18 m). Tehát előkotorva biofizikás emlékeinket, az átlagos reggeli, még éppen elviselhető embersűrűség másfélszeresét kell elviselnem, pedig már az egyszeres is jelentősen meghaladja az eü. határértéket. Már ha megy. Megy. A busz is. Lassan, de biztosan. Persze ez nem igaz, mert inkább áll, és a közte lévő időben senkit sem kímélve száguld, majd csikorgó fékezés, és az addig ismeretlen

utasok még ennél is közelebb kerülnek egymáshoz. Aztán klinika (400). És vérvétel (46 ml). :) És még a csapolás előtt várakozás (kb. 10 perc). És egy ott heverő újság, egy „sztármagazin”. Címlapon pedig a VV2 egyik magamutogató, gondosan kiválasztott „érdekes” szereplője. (Rita) És két réteg vakolat alatti arcot ábrázoló kép alatt az idézet: „Sohasem gondoltam, hogy valaha egy nőtől kapok ennyi gyöngédséget.” Ez bizony, kedves férfitársaim, elégtelen (1).

-DoP-

Medikus napok

**PROGRAMSOROZAT
TERVEZETE
2003. ÁPR. 7-12.**

HÉTFŐ (7.)

- 15:00 Lovas délután (Bogárd)
20:00 A programsorozat hivatalos megnyitása, zenés-táncos mulatsággal egybekötve (Labirintus)

KEDD (8.)

- 15:00–19:00 Álláskereső tréning orvos és gyógyszerészhallgatók részére (Töttös Györgyi – Sanofi Synthelabo) (főépület)
Paintball

SZERDA (9.)

- 10:00–18:00 Szakmai nap, állásbörze és karrier konferencia (főépület)
Az esti óraktól Csillagtúra

CSÜTÖRTÖK (10.)

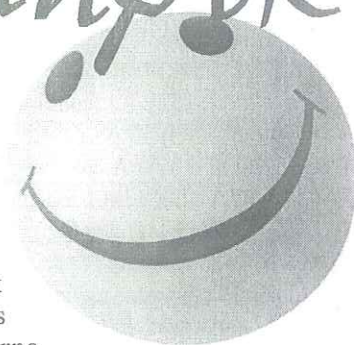
- Reggeltől péntek reggelig 24 órás teremlabdarúgó torna (Mozgástani Intézet tornacsarnok)
15:00 Karrier tanácsadás (főépület)
15:00 9. EKG elemző verseny (főépület)
este „Show-sonka” játékos kollégiumi vetélkedő (Balassa Kollégium)
utána karaoke show és kollégiumi zenés-táncos multság (Balassa Kollégium)

PÉNTEK (11.)

- 08:00 Horgászverseny (Abaliget)
22:00 A Medikus filmklub vetítése (Uránia mozi)

SZOMBAT (12.)

- 20:00 Medikus Bál 2003 (főépület)

Vena literatura

Magány

Hosszú most a tél.
Az egész világ fagyott.
Lelkemben kis fény.
Mi Mennyekből ragyogott.

Felköt borítja.
A máskor oly kék eget.
Mely bánat nyomja
Meggáradt szívemet.

Nincs boldog napfény
Mi mosolyt volna elő.
Nincs többé remény.
Bennem sincsen erő.

Nem fűj lágyszellő.
Mely édes almot hozna.
Durva hideg szél jő
Rémálmot okozva.

Nincs bájos virág.
Mi messze illatozna.
Megtelt a magány.
Rabul ejtett újra.

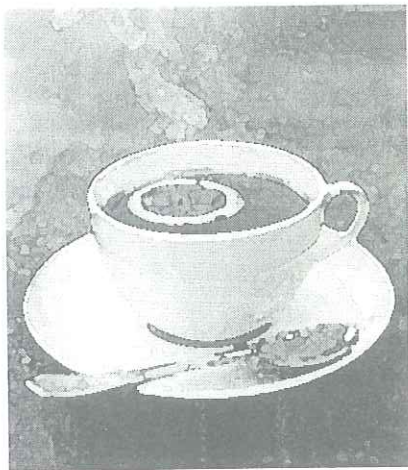
Nincs most madárdal.
Mely nagy örömet hirdet.
Sikkes csend van.
Mit ér így az élet

S a tavasz csak vár.
Kínos, mint rossz szeretők.
Az élet sivár.
Mint kihalt temető.

Sory

Pécs. 2003. február 22.

Három írás

EGY ÉRZÉS

Na végre –gondolom, miközben begördül elém az emmötvenötös a busz-megállóba. Próbálok kifürkészni, melyik ajtó a legmegfelelőbb.

S közben az is átfut az agyamon, hogy aláírásgyűjtésbe kezdek: Indítsanak kevesebb járatot ezen a vonalon! Akkor megspórolhatom a nyári kirándulást, és egy bérlet árért nyaralhatok: Indiában érezhetem magam, miközben felmászom a busz tetejére...

No, de ebben a pillanatban támad egy levegőkifújásnyi rés két utas között, és gyakorlott mozdulattal felfurakszom. Kiszúrom magamnak a kétszáztizennyolc centiméter magas fiatalembert, kinek a kapaszkodó karja alatt kényelmesen átvészlelhetem az elkövetkezendő tizenkilenc percet. Még szerencse, hogy van nálam könyv, így egy lezser mozdulattal oldalba fúrom (könyökkel) Góliátot, és már alá is merülök a betűk szentélyébe, a kinyitott íráson keresztül. Menekülés ez, ebből az emberszagú kontextusból; most éppen Rómába (Quo Vadis).

Hosszú volt a nap; érzem. A délután valahogy megfeneklett, és a pillanatok csikordulva mozdulnak. Szeretném feloldani magam; mondjuk arany barnában. Jó volna kicsit életre hívni a csontjaimban zsisibongó tavaszt, mely hetekkel korábban csalhatatlanul jelzi a kikelet érkezését.

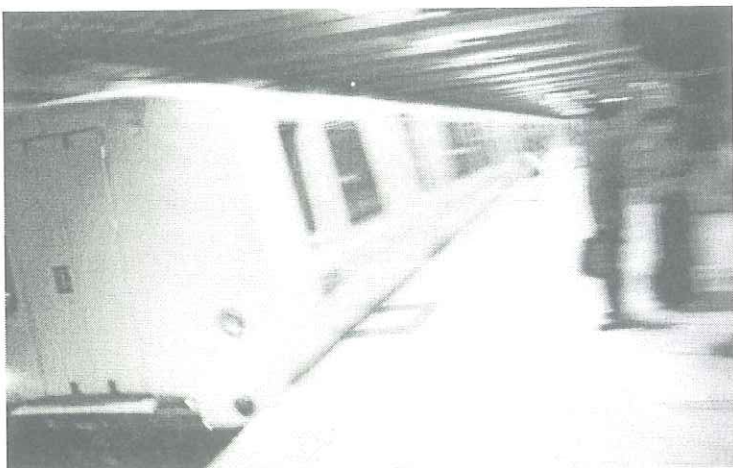
És már forr a víz (amiképpen hús sült; J.A.). Felnyitom a doboz tetejét, melyből a Himalája minden zamata az orromba szökik, illat formájában. Aztán egészen óvatosan, szertartásosan a forró vízbe szórom a teafüvet, mely alig hallhatóan, mint „egy tavaszi szellő, amikor üvegbe lép.” Már csupán néhány percet kell várom, és ott ragyog előttem egy csészényi forró életézés, Ha arany színű, hát csordulól arannyal: Mézzel szelidítem magamhoz.

Szobám vár, benne a párologó jázmin illata és a csend, mely hallgatását zenével töröm meg. És talán a versek is várnak, hogy szememmel simítsam őket, tudatván: Csak velük érdemes élnem.

Türelmem a megszentelt víz forróságát felfalta, így végre ajkaim és a csésze nászát megnedvesítheti teám, melynek torkomon gördülő kortyaitól megint peregni kezd a délután...

EGY HELY

Utazom. Egy hely felé. Pécs egyetlen metróvonalán, mely strukturálisan roppant érdekes: Nem szolgál holmi bolyongást. Rengeteg megállója van városszerte, ahol bárki –szívében a közös cél elérésének vágyával- kedvére felszállhat, hogy aztán megérkezzen arra az egyetlenegy pontra, ahol elhagyhatja a

szerelvényt. Még egyszer sem tapasztaltam, hogy valaki mosolytalanná vált volna, amiért a végállomáshoz ért. Az elszenderedőket pedig mindenféle gép-hang felszólítása nélkül felébresztik, és ők hálás mosollyal fizetnek az apró figyelmességért.

Ritkán utazom egyedül. Sokkal inkább a Barátaimmal megosztott, suhanó percek ezek. És úgy tapasztalom, a legtöbb Ember szintűgy szívekbe csomagolt szeretettel-barátsággal közlekedik.

A metró sohasem zsúfolt. Télen jégvirágok virítanak az üvegén, tavasszal virágszirmokat sodor a nyíló ajtón keresztül a szél, nyáron a város lüktető forgataga érződik a résekből, s ősszel a jó irányból érkezők zsebe fénylő gesztenyét rejt. A kocsik üvegtábláin túl, pedig megelevenednek a város mozzanatai.

Emlékszem az első utamra: Aggódtam, hogy lekésem a kiszemelt járatot, de később rá kellett jönnöm, hogy senki sem akar spórolni, és hamar jön a következő: hétfőtől-csütörtökig, tíztől-tizenhét óráig, pénteken huszonegy óráig, szombaton pedig kilenctől- huszonegy óráig folyamatos a forgalom. S a vezető egyébre sem vár, minthogy felszállj, s repíthessen a cél felé!

Még aztán félttem az ellenőröktől, mert sehol sem lehet kapni jegyet, bérletet. Ezerféle magyarázatot találtam ki, mellyel menteni próbálom majd a helyzetet, illetve a pénztárcámat a bírságtól. Mondtam volna azt, hogy nincs nálam semmi papír, s különben is most estem át egy szalmonellózison, és lehet, hogy még fertőző vagyok, így bármely személyes tárgyam érintése roppant kockázatos vállalkozás...

De valahogy sohasem futottam össze jegykezelőkkel. S a legrégebb utas száját afféle mendemondák hagyják el, hogy ezen a járaton még soha nem ellenőriztek semmit, és egy tréfás áprilisi napon egy főállású ellenőr potyázta végig az utat, mert még ő sem tudta, ki az üzemeltető.

Aztán zsigereimben érzem, hogy fékezni kezd a metró. A Király utca egy szerényebb részén, az ötvenkettes számnál megállunk, s egészen halkan kinyílnak az ajtók. Senki sem kapkod, hiszen a vezető roppant türelmes. Mindnyájan ide igyekeztünk, erre a

kicsi szigetre, hogy aztán egy röpké órára becsukjuk magunk mögött a nagyvilág kapuját, és feloldjuk magunkat az öntudatlan örökkévalóságban. Igen, érzem, hogy jó helyen vagyok, elérve az úti célot: Ez a Teatár megálló, az egyetlen hely, ahol megáll a képzelet szülte pécsi metró...

EGY LÁNY

Miután átléptem a teázás kicsiny szentélyének küszöbét, az illatok bársonyvarázsa megcsiklandja orromat. Ott sorakozik a polcokon nagyjából ötvenféle tea, mely –úgy vélem– a hazai viszonyokat tekintve minden igényt kielégíthet. A kannákban a kioldódó teafüvek életre keltik a vizet, és a fodros párafelhők látványától még a gasztro-filozófusok is

dalra fakadnak.

És ebben a pillanatban a tekintetem találkozik egy lány tekintetével. Majd hallom szavát, mely halk, és látom mosolyát, ami kedves. Ő szelídíti meg a lobogó vizet, és hívja életre a szunnyadó füvek erejét. Ha tanácstalan vagy, bátran elmondhatod kérdéseidet, melyekre készségesen felel.

Melinda a zöld teákra helyezi a hangsúlyt, tengernyi jótékony hatásuk, és természetesen ragyogó ízük miatt. Egy darabkát befogadott a kelet tisztaságából. A zenék, amiket kiválaszt, csak erősítik az egységet, mely így Isteni harmóniává nemesül.

Nem egyszerű munkahely ez a számára, mert mozdulataiban szeretet lakozik. Teádat úgy készíti el, mintha magának tenné. És valahányszor egy kanna teát hoz az asztalunkhoz, úgy érezzük, mintha egyben tiszteletét is tenné a tea szelleme előtt.

Vendégnek, szívesen látott vendégnek érzem magam. Olyan fészek melegében pihenhetem ki a külvilág fáradalmait, ahol az ital forróságában, békesség ragyog.

És visszatérek. Minduntalan.

Havinnal a

FELEMÁS

Az első egyetemi évben kezdődött minden.

Tamásnak először fel sem tűnt, hogy olyanok is köszönnek neki, akiről sohasem gondolta volna, hogy bármilyen kapcsolat, akár csak köszönő viszony is van közöttük. Lelkesen válaszolt ezekre az üdvözlésekre, és azt gondolta, biztosan egyetemi rítus, hogy az azonos helyre járók köszönnek egymásnak.

Akkor viszont már gyanakodni kezdett, amikor a folyosón, az udvaron egy-egy ismeretlen Gábornak szólította, és minden átmenet nélkül beszélgetni kezdett vele, teljesen hétköznapi dolgokról.

Törte a fejét, de sehogyan sem lelte a megoldást. A végén már arra gondolt, hogy egy baráti társaság kiszúrta magának, őt, a megszeppent

golyát, és most napról-napra tréfás kedvük fókuszába kerül. A legmeglepőbb az volt, amikor a folyosó másik végéről egy rohanó fiú felé kiáltott: -Gábor, ne feledd, este csoport buli! Szeretett volna utána szaladni, de az már el is tűnt egy ajtó mögött. Mindezek után, bámészkodás közben, mintha önmagát látta volna elsuhanni a közeli lépcsőfordulóban. Kezd teljesen az agyamra menni ez a helyzet! -gondolta.

Még egy hónapig teljesen normális életet élt. Eljárt az előadásokra, készült a szemináriumokra, fürkésző szemekkel csodálta a város zezugait és már maga is köszönt az immáron ismerőssé vált idegeneknek.

Egy szerdai nap megrázó híreket kapott otthonról. Kábultan bolyongott egész délelőtt, végül erőtllenül lerogyott egy félreeső padra, melyet kellemesen

átmelegített az októberi napfény. Szomorú arcát tenyerébe temette, és sokáig ült mozdulatlanul a csendben, melyet csupán egy-egy lépés zaja tört meg.

Gondolatai egészen messze jártak, amikor sajátjához hasonló hangon megszólította valaki:

-Nem a legjobb látvány: Ahogy itt ülsz, olyan vagy, mint egy kifordított bundakesztyű; egyujjas!

Tamás feltekintett, és ajkai megremegtek a meglepettségtől: Külsőleg tökéletesen rá hasonlító fiú állt előtte. Csupán az öltözete és a hajviselete volt teljesen más.

-Szia, Gábor vagyok -folytatta az idegen.

Ugyanazzal a zavartsággal közölte, hogy ő pedig Tamás; de ezzel be is fejezte monológját.

Gábor leült mellé: Elmondta, hogy másodéves és egy távoli városból jött ide tanulni. Sok barátja van, és remekül érzi magát az egyetemen.

No és persze arra is kitért, hogy gyanúsán peregnék körülötte mostanában az események: Ismeretlenek köszönnek rá, és volt olyan évfolyamtársa, aki kifogásolta az előző napi viseletét, holott ő bent sem volt az egyetemen.

Órákon keresztül beszélgettek, és szinte azonnal barátok lettek. Nagyokat nevettek azon, ahogy közös jelenlétük sokkolta ismerőseiket. A következő hónapban Tamás odaköltözött Gáborhoz, aki saját lakásában élt. Ez a rövid idő számukra eddig ismeretlen barátságot szült. Mindketten azt érezték, hogy hiányzó darabkájukra leltek és a sokáig emésztő, belső hiányérzet végre elenyészett. Elhatározták, hogy valahogy csinálnak egy DNS-vizsgálatot, mert sehogy sem sikerült kifürkészniük

hasonlóságuk okát.

Ahogy kölcsönösen elmélyültek a másik megismerésében, annál könnyebben bújtak egymás szerepébe. Így, gyakran próbára téve saját magukat, programokra, csoport bulikra, randevúkra álrühában mentek el. Igen, ez volt a legizgalmasabb számukra: Amikor barátnőt cseréltek.

Sokat beszélt róluk a környezetük, mert annyira különös, homogén és megfejthetetlen volt a kapcsolatuk. Már senkit sem engedtek maguk közé: Titkaikat sajátjuknak tekintették.

Civakodás alig törte meg a harmóniát. Ez is csupán azért volt, mert Gábor olykor-olykor drogok után nyúlt. Tamást ez mélyen felzaklatta, ami a másokban visszatartó erőként hatott. Már szinte teljesen tiszta volt.

A lehető legtöbb hétvégét is együtt töltötték, és az otthoniaknak egy szót sem szóltak az egészségről. Most viszont Tamás hazautazott már pénteken. Folyamatos telefon- és sms-kapcsolattal tartották életben jókedvüket.

Tamás szombat délután –lévén, hogy egyedül volt otthon- előkereste a fiókok mélyéről a család hivatalos okmányait. Talált egy vékony köteget, mely fekete vászonba volt göngyölve, és erősen átkötötték zsineggel. Megérzésére hagyatkozva minden egyebet félretolt, és kibontotta a csomagot. A papírok olvastakor elsötétült előtte a világ: Szó volt bennük édesanyja ikerterhességéről, és az egyik gyermek örökbeadásáról. Az indoklás rovatban a „család szűkös anyagi körülményeire” hivatkoztak. Szerepelt még egy különös oldal, melyben az anya minden további követelés lehetőségétől eláll; beleértve a láthatás jogát is. Talált még egy fényképet is, melyen két pólyába csomagolt gyermek volt; magukra ismert. A kép hátsó oldalán édesanyja remegő betűi: „Isten majd mindent megbocsát!”

Könnyekkel szemében nyúlt telefonja után, de Gábort nem sikerült elérnie. Kapkodva összeszedte holmiját és azonnal indult vissza barátjához. A meglelt testvérhez. Tudta ugyanis, hogy este hol és mikor találkozik barátjánőjével. Úgy kalkulált, hogy éppen oda fog érni.

Az úton csaknem meghasadt a feszültségtől, és könnyei szüntelen szivárogtak. Ahogy közeledett a hely felé, sziréna hangja ütötte meg a fülét, mellyel egyáltalán nem törődött. Tovább közeledvén bámészkodó tömeget vett észre az út szélén. Baleset történt. Roppant erős aggodalom hasított szívébe. Tébolyultan fürta át magát az emberek alkotta gyűrűn. Mielőtt összecsuklott még látta, amint letakarják Gábor összetört holttestét. Jóval később tudta meg: Drogtól kábultan lépett egy autó elé...

Az elkövetkező egy hónapban Tamás a lassú elpusztulás útjára lépett, és szüntelen átkozta az Istent. Folyamatosan nyugtatókkal tömte magát, amire tömény alkoholt kortyolt; egyik üveget a másik után. Senkivel sem kommunikált és egyszer sem nyitott ajtót. A lakásból azonnal elköltözött, még mielőtt Gábor szülei megérkeztek. Ez volt az utolsó tudatos erőfeszítése.

Döntött: Négy-öt adag túladagolásra elegendő, erős gyógyszert kezdett szemenként legyömöszölni a torkán. Mikor mindet bevette útjára indult, mert valahol a szabadban akart találkozni a halállal.

A fények egészen összemosódtak a szemében és szája szegletéből nyál csorgott. Erősen küzdött az életmentő hányás ellen, és egy félreeső pad mellett lerogyott a földre; észre sem vette, hogy első találkozásuk színhelyén van.

Könnyei folytak, és bódultan várta az enyhülést, az új találkozást. Egy lány hangja törte meg az éjszaka csendjét. Miközben szólt hozzá, Tamás feltekintett rá, és ebben az elmosódott világban is ráismert a lányra, akit hónapok óta csodált és titkon figyelt. Ennyit mondott:

-Vacakul nézel ki! Olyan vagy, mint egy kifordított bundakesztyű; egyujjas!

Tamás megfogta a felé nyújtott kezét. Oldalára dőlve a földre hányta a testét mérgező tablettákat.

Mikor magához tért: Hajnalodott, és a lány erősen ölelte. A tavasz első hajnala köszöntött rá...

-vj-

UTOLSÓ MONDATOK

-Mi van haver, balhét akarsz? Megkaphatod...
 -De jó volt ez a gombapörkölt!
 -Akkor beveszek még egy szem Viagrát...
 -Az én lányom nem egy ilyen rongy embert érdemelt volna, mint te!
 -Ugyan, drágám! Miért ketyegne egy levél?
 -Nahát! Milyen kedves kis vadmalacok! Hol lehet a mamátok?

-Persze hogy steril...
 -Hát nem a kardiológiára álltam sorban három órát?
 -Ha finnyáskodsz, én eszem meg!
 -Olyan lovat nem hordott a hátán a föld, amelyik nem tört volna be alattam.
 -Ugye csak poénkodtok?
 -Feltaláltam a vízhűteses tápegységet...

TARTOZZ AZ ELSŐK KÖZÉ!

Tudod, hogy sokra vagy képes, és azt is, hogy mit akarsz. Szeretnéd magadból a legtöbbet kihozni, úgy, hogy mögötted a világ legnagyobb és legdinamikusabban fejlődő gyógyszeripari vállalata áll.

Mi, a Pfizernél sikerorientált, rugalmas, remek szervezőképességű munkatársakat keresünk, pont olyat, mint amilyen te vagy. Mi minden eszközt biztosítunk kiemelkedő teljesítményed érdekében – tőled lelkesedést és felelősségteljes munkát várunk.

Kiváló termékeinknek, valamint az általunk elvárt magas szakmai színvonalnak és dinamikus üzletpolitikánkknak köszönhetően biztos jövőt és kiemelkedő kereseti lehetőséget kínálunk.

A világ első számú gyógyszergyártójaként mindent megteszünk, hogy munkaadóként is elsőnek tekintsenek minket. Veled együtt szeretnénk hasznossá válni közvetlen környezetünk számára, jobba és egészségesebbé tenni valamennyiünk életét.

Life is our life's work

www.pfizer.com